

Službeni list

Europske unije

C 320

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 64.

9. kolovoza 2021.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2021/C 320/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2021/C 320/02 Spojeni predmeti C-682/18 i C-683/18: Presuda Suda (veliko vijeće) od 22. lipnja 2021. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Frank Peterson/Google LLC, YouTube LLC, YouTube Inc., Google Germany GmbH (C-682/18) i Elsevier Inc./Cyando AG (C-683/18), („Zahtjev za prethodnu odluku – Intelektualno vlasništvo – Autorsko pravo i srodna prava – Stavljanje na raspolaganje i upravljanje platformom za dijeljenje videozapisa ili platformom za smještaj i dijeljenje datoteka – Odgovornost operatora za povrede prava intelektualnog vlasništva koje su počinili korisnici njegove platforme – Direktiva 2001/29/EZ – Članak 3. i članak 8. stavak 3. – Pojam „priopćavanje javnosti” – Direktiva 2000/31/EZ – Članci 14. i 15. – Pretpostavke za oslobođenje od odgovornosti – Nepostojanje saznanja o konkretnim povredama – Prijava takvih povreda kao uvjet za izdavanje sudske naloga”) 2

HR

2021/C 320/03	Predmet C-439/19: Presuda Suda (veliko vijeće) od 22. lipnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Satversmes tiesa – Latvija) – postupak koji je pokrenuo B („Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka – Uredba (EU) 2016/679 – Članci 5., 6. i 10. – Nacionalni propis kojim se predviđa javni pristup osobnim podacima o kaznenim bodovima izrečenima za prometne prekršaje – Zakonitost – Pojam „osobni podaci koji se odnose na kaznene osude i kažnjiva djela” – Otkrivanje radi poboljšanja sigurnosti cestovnog prometa – Pravo javnog pristupa službenim dokumentima – Sloboda informiranja – Usklađivanje s temeljnim pravima na poštovanje privatnosti i zaštitu osobnih podataka – Ponovna uporaba podataka – Članak 267. UFEU-a – Vremenski učinci prethodne odluke – Mogućnost ustavnog suda države članice da održi pravne učinke nacionalnog propisa koji nije u skladu s pravom Unije – Načela nadređenosti prava Unije i pravne sigurnosti”)	3
2021/C 320/04	Predmet C-550/19: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 24. lipnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Social nº 14 de Madrid – Španjolska) – EV/Obras y Servicios Públicos S.A., Acciona Agua, S.A. („Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Direktiva 1999/70/EZ – Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP – Članak 5. – Mjere za sprečavanje zlouporaba koje proizlaze iz primijene uzastopnih ugovora o radu ili radnih odnosa na određeno vrijeme – Uzastopni ugovori o radu na određeno vrijeme u građevinskom sektoru „fijos de obra” – Pojam „objektivni razlozi” kojima se opravdava obnavljanje takvih ugovora – Direktiva 2001/23/EZ – Članak 1. stavak 1. – Prijenos poduzeća – Članak 3. stavak 1. – Očuvanje prava radnika – Preuzimanje ugovorâ o radu do kojeg dolazi u skladu s odredbama kolektivnog ugovora – Kolektivni ugovor kojim se prava i obveze preuzetih radnika ograničavaju na prava i obveze koji proizlaze iz posljednjeg ugovora sklopljenog s prethodnim poduzetnikom”)	4
2021/C 320/05	Predmet C-559/19: Presuda Suda (prvo vijeće) od 24. lipnja 2021. – Europska komisija/Kraljevina Španjolska („Povreda obveze države članice – Članak 258. UFEU-a – Zaštićeno područje prirode Doñana (Španjolska) – Direktiva 2000/60/EZ – Okvir za djelovanje Europske unije u području vodne politike – Članak 4. stavak 1. točka (b) podtočka i., članak 5., članak 11. stavak 1., članak 11. stavak 3. točke (a), (c) i (e) i članak 11. stavak 4. – Pogoršanje podzemnih voda – Nepostojanje daljnjeg određivanja značajki tipova tijela podzemnih voda za koje je utvrđeno da su izloženi riziku pogoršanja – Odgovarajuće osnovne i dopunske mjere – Direktiva 92/43/EEZ – Članak 6. stavak 2. – Pogoršanje prirodnih staništa i staništa vrsta”)	5
2021/C 320/06	Predmet C-719/19: Presuda Suda (veliko vijeće) od 22. lipnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad van State – Nizozemska) – FS/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid („Zahtjev za prethodnu odluku – Građanstvo Unije – Direktiva 2004/38/EZ – Pravo građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području države članice – Članak 15. – Okončanje privremenog boravka građanina Unije na državnom području države članice domaćina – Odluka o protjerivanju – Fizički odlazak tog građanina Unije s tog državnog područja – Vremenski učinci te odluke o protjerivanju – Članak 6. – Mogućnost da navedeni građanin Unije ostvari novo pravo boravka nakon povratka na navedeno državno područje”)	6
2021/C 320/07	Predmet C-872/19 P: Presuda Suda (veliko vijeće) od 22. lipnja 2021. – Bolivarijanska Republika Venezuela/Vijeće Europske unije („Žalba – Zajednička vanjska i sigurnosna politika (ZVSP) – Mjere ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli – Tužba za poništenje koju je podnijela treća država – Dopuštenost – Članak 263. četvrti stavak UFEU-a – Aktivna procesna legitimacija – Pretpostavka da se na tužitelja mora izravno odnositi mjera koja je predmet njegove tužbe – Pojam „pravna osoba” – Pravni interes – Regulatorni akt koji ne podrazumijeva provedbene mjere”)	7
2021/C 320/08	Predmet C-12/20: Presuda Suda (peto vijeće) od 24. lipnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen – Njemačka) – DB Netz AG/Bundesrepublik Deutschland („Zahtjev za prethodnu odluku – Željeznički prijevoz – Međunarodni željeznički teretni koridori – Uredba (EU) br. 913/2010 – Članak 13. stavak 1. – Uspostava jedinstvenog kontaktnog mjesta za svaki pojedini teretni koridor – Članak 14. – Priroda okvirnih pravila za dodjelu infrastrukturnog kapaciteta na teretnom koridoru koja je utvrdio izvršni odbor – Članak 20. – Regulatorna tijela – Direktiva 2012/34/EU – Članak 27. – Postupak podnošenja zahtjeva za dodjelu infrastrukturnog kapaciteta – Uloga upravitelja infrastrukture – Članci 56. i 57. – Funkcije regulatornog tijela i suradnja između regulatornih tijela”)	8
2021/C 320/09	Predmet C-167/20 P: Presuda Suda (deseto vijeće) od 24. lipnja 2021. – WD/Europska agencija za sigurnost hrane („Žalba – Javna služba – Privremeno osoblje – Ugovor na određeno vrijeme – Odluka o nerazvrstavanju – Nedostatak izvješća o ocjeni – Odluka o neproduljenju ugovora”)	9

2021/C 320/10	Predmet C-920/19: Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 18. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark – Austrija) – Fluctus s.r.o., Fluentum s.r.o., KI/Landespolizeidirektion Steiermark („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Članak 56. UFEU-a – Slobodno pružanje usluga – Ograničenja – Igre na sreću – Dvojaki sustav organiziranja tržišta – Monopol na lutriju i kasina – Prethodno odobrenje za iskorištavanje automata za igru na sreću – Praksa oglašavanja nositelja monopola – Kriteriji za procjenu – Ustavna sudska praksa kojom je utvrđena usklađenost nacionalnog propisa s pravom Unije”)	9
2021/C 320/11	Predmet C-88/20: Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 20. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal correctionnel de Bordeaux – Francuska) – kazneni postupak protiv ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika Suda – Temeljna prava – Načelo ne bis in idem – Kumuliranje upravnih i kaznenih sankcija za istovjetne činjenice – Telemarketing – Zavaravajuća poslovna praksa – Nedostatno opravdanje zahtjeva za prethodnu odluku – Očita nedopuštenost”)	10
2021/C 320/12	Predmet C-248/20: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 18. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta förvaltningsdomstolen – Švedska) – Skatteverket/Skellefteå Industrihus AB („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Oporezivanje – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Odbitak pretporeza plaćenog tijekom faze izgradnje građevine – Sustav dobrovoljne porezne obveze – Odustajanje od prvotno planirane djelatnosti – Ispravak odbitka pretporeza – Odgovor na prethodno pitanje koji jasno proizlazi iz sudske prakse”)	11
2021/C 320/13	Predmet C-571/20: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 6. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Potenza – Italija) – OM/Ministero dell’Istruzione, dell’Università e della Ricerca – MIUR, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Conservatorio di Musica „E.R. Duni” di Matera („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda – Zahtjev za prethodnu odluku o valjanosti odredbe UFEU-a – Očita nenadležnost Suda – Slobodno kretanje radnika – Jednako postupanje – Članak 45. UFEU-a – Razlika u statusu i plaći između nastavnika na sveučilištima i nastavnika u nacionalnom sustavu visokog umjetničkog i glazbenog obrazovanja – Potpuno unutarnja situacija – Očita nedopuštenost”)	11
2021/C 320/14	Predmet C-185/21 P: Žalba koju je 25. ožujka 2021. podnio Turk Hava Yollari AO protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 27. siječnja 2021. u predmetu T-382/19, Turk Hava Yollari/EUIPO – Sky (skylife)	12
2021/C 320/15	Predmet C-200/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. ožujka 2021. uputio Tribunalul București (Rumunjska) – TU, SU/BRD Groupe Societé Générale SA, Next Capital Solutions Limited	12
2021/C 320/16	Predmet C-215/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. travnja 2021. uputio Juzgado de Primera Instancia de Las Palmas de Gran Canaria (Španjolska) – Zulima/Servicios prescriptor y medios de pagos E.F.C. S.A.U.	13
2021/C 320/17	Predmet C-216/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. travnja 2021. uputio Curtea de Apel Ploiești (Rumunjska) – Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, YN/Consiliul Superior al Magistraturii	13
2021/C 320/18	Predmet C-219/21 P: Žalba koju je 1. travnja 2021. podnio Olimp Laboratories sp. z o. o protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 27. siječnja 2021. u predmetu T-817/19, Olimp Laboratories/EUIPO	14
2021/C 320/19	Predmet C-233/21 P: Žalba koju je 9. travnja 2021. podnio Germann Avocats LLC protiv rješenja Općeg suda (deseto vijeće) od 4. veljače 2021. u predmetu T-352/18, Germann Avocats LLC/Europska komisija	15
2021/C 320/20	Predmet C-252/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. travnja 2021. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) – Facebook Inc. i dr./Bundeskartellamt	16
2021/C 320/21	Predmet C-274/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. travnja 2021. uputio Bundesverwaltungsgericht (Austrija) – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H./Republika Austrija i Bundesbeschaffung GmbH	18

2021/C 320/22	Predmet C-275/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. travnja 2021. uputio Bundesverwaltungsgericht (Austrija) – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H./Republika Austrija i Bundesbeschaffung GmbH	21
2021/C 320/23	Predmet C-290/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. svibnja 2021. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger regGenmbH (AKM)/Canal+ Luxembourg Sàrl	24
2021/C 320/24	Predmet C-300/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. svibnja 2021. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – UI/Österreichische Post AG	25
2021/C 320/25	Predmet C-310/21 P: Žalba koju su 17. svibnja 2021. podnijeli Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 5. ožujka 2021. u predmetu T-885/19, Aquind i dr./Komisija	26
2021/C 320/26	Predmet C-311/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. svibnja 2021. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) – CM/TimePartner Personalmanagement GmbH	26
2021/C 320/27	Predmet C-316/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. svibnja 2021. uputio Raad van State (Belgija) – Monument Vandekerckhove NV/Stad Gent, intervenijenti: Denys NV, Aelterman BVBA	28
2021/C 320/28	Predmet C-323/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. svibnja 2021. uputio Raad van State (Nizozemska) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/B.	28
2021/C 320/29	Predmet C-324/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. svibnja 2021. uputio Raad van State (Nizozemska) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/F.	29
2021/C 320/30	Predmet C-325/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. svibnja 2021. uputio Raad van State (Nizozemska)– K./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	30
2021/C 320/31	Predmet C-343/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. lipnja 2021. uputio Vrhoven administrativen sad (Bugarska) – PV/Zamestnik izpalnitelen direktor na Daržaven fond „Zemedelie”	30
2021/C 320/32	Predmet C-352/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. svinja 2021. uputio Østre Landsret (Danska) – A1 i A2/I	31
2021/C 320/33	Predmet C-365/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. lipnja 2021. uputio Oberlandesgericht Bamberg (Njemačka) – kazneni postupak protiv MR	32
2021/C 320/34	Predmet C-389/21 P: Žalba koju je 24. lipnja 2021. podnijela Europska središnja banka protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 14. travnja 2021. u predmetu T-504/19, Crédit lyonnais/ESB	32
2021/C 320/35	Predmet C-1/20: Rješenje predsjednika Suda od 19. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – B/Finanzamt Österreich, anciennement Finanzamt Wien 9/18/19	33
2021/C 320/36	Predmet C-115/20 P: Rješenje predsjednika šestog vijeća Suda od 20. svibnja 2021. – Vanda Pharmaceuticals Ltd/Europske komisije	33
2021/C 320/37	Predmet C-578/20: Rješenje predsjednika Suda od 11. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Judicial da Comarca dos Açores – Portugal) – NM, NR, BA, XN, FA/Sata Air Açores – Sociedade Açoriana de Transportes Aéreos, SA	34

Opći sud

2021/C 320/38	Predmet T-554/16: Presuda Općeg suda od 30. lipnja 2021. – BZ/ESB („Javna služba – Osoblje ESB-a – Zahtjev za priznanje profesionalnog uzroka bolesti – Članici 6.3.11. do 6.3.13. Pravilnika o osoblju ESB-a – Nepravilnost postupka – Nepostojanje izvješća o istrazi – Izvanugovorna odgovornost”)	35
2021/C 320/39	Predmet T-641/19: Presuda Općeg suda od 30. lipnja 2021. – FD/Zajedničko poduzeće Fusion for Energy („Javna služba – Privremeno osoblje – Ugovor na određeno vrijeme – Odluka o neproduljenju – Psihičko uznemiravanje – Zloupotreba ovlasti – Dužnost brižnog postupanja – Jednako postupanje – Odgovornost)	35
2021/C 320/40	Predmet T-709/19: Presuda Općeg suda od 30. lipnja 2021. – GW/Revizorski sud („Javna služba – Dužnosnici – Dužnosnik koji ima potpunu trajnu invalidnost – Redovan liječnički pregled – Modaliteti – Zahtjev za pokretanje postupka pred Odborom za utvrđivanje invalidnosti – Odbijanje – Članak 15. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju – Zaključak br. 273/15 Vijeća voditelja administracije – Dužnost brižnog postupanja”)	36
2021/C 320/41	Predmet T-746/19: Presuda Općeg suda od 30. lipnja 2021. – GY/ESB („Javna služba – Osoblje ESB-a – Primici od rada – Naknada za kućanstvo – Izmjena postojećeg sustava – Odbijanje zahtjeva za 2019. godinu – Prigovor nezakonitosti – Jednako postupanje – Nepostojanje prijelaznih mjera”)	37
2021/C 320/42	Predmet T-51/20: Presuda Općeg suda od 30. lipnja 2021. – Mélin/Parlament („Institucionalno pravo – Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima u Parlamentu – Naknada za parlamentarnu pomoć – Povrat neosnovano isplaćenih iznosa – Prigovor nezakonitosti – Prava obrane – Pogreška koja se tiče činjenica”)	37
2021/C 320/43	Predmet T-95/21 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 22. lipnja 2021. – Portugal/Komisija („Privremena pravna zaštita – Državne potpore – Program potpore koji je proveo Portugal za slobodnu zonu Madeire – Primjena tog programa potpore na temelju povrede odluka Komisije C(2007) 3037 final i C(2013) 4043 final – Odluka kojom se program potpora proglašava nespojivim s unutarnjim tržištem i nalaže povrat potpora – Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Nepostojanje hitnosti”)	38
2021/C 320/44	Predmet T-207/21 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 22. lipnja 2021. – Polynt/ECHA („Privremena pravna zaštita – REACH – Tvar heksahidro-4-metilftalni anhidrid – Obveza registracije – Evaluacija dosjea – Razmatranje prijedloga ispitivanja – Obveza pružanja određenih informacija za koje su potrebni pokusi na životinjama – Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Nepostojanje hitnosti”)	38
2021/C 320/45	Predmet T-295/21: Tužba podnesena 18. svibnja 2021. – eSlovensko/Komisija	39
2021/C 320/46	Predmet T-296/21: Tužba podnesena 20. svibnja 2021. – SU/EIOPA	40
2021/C 320/47	Predmet T-304/21: Tužba podnesena 30. svibnja 2021. – eSlovensko Bratislava/Komisija	41
2021/C 320/48	Predmet T-309/21: Tužba podnesena 24. svibnja 2021. – TC/Parlament	42
2021/C 320/49	Predmet T-328/21: Tužba podnesena 9. lipnja 2021. – Airoidi Metalli/Komisija	43
2021/C 320/50	Predmet T-330/21: Tužba podnesena 12. lipnja 2021. – EWC Academy/Komisija	44
2021/C 320/51	Predmet T-331/21: Tužba podnesena 14. lipnja 2021. – mBank/EUIPO – European Merchant Bank (EMBank European Merchant Bank)	45
2021/C 320/52	Predmet T-334/21: Tužba podnesena 12. lipnja 2021. – Mendes de Almeida/Vijeće	46
2021/C 320/53	Predmet T-336/21: Tužba podnesena 15. lipnja 2021. – Mendus/EUIPO (CENSOR.NET)	47
2021/C 320/54	Predmet T-338/21: Tužba podnesena 18. lipnja 2021. – F I S I/EUIPO – Verband der Deutschen Daunen- und Federnindustrie (ECODOWN)	48
2021/C 320/55	Predmet T-341/21: Tužba podnesena 21. lipnja 2021. – Rauff-Nisthar/Komisija	49

2021/C 320/56	Predmet T-347/21: Tužba podnesena 21. lipnja 2021. — Hypo Vorarlberg Bank/SRB	50
2021/C 320/57	Predmet T-348/21: Tužba podnesena 22. lipnja 2021. – Volkskreditbank/SRB	51
2021/C 320/58	Predmet T-353/21: Tužba podnesena 25. lipnja 2021. – KTM Fahrrad/EUIPO – KTM (R2R)	52
2021/C 320/59	Predmet T-360/21: Tužba podnesena 25. lipnja 2021. – Portigon/SRB	53
2021/C 320/60	Predmet T-364/21: Tužba podnesena 25. lipnja 2021. – Essity Hygiene and Health/EUIPO (prikaz lista)	54

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2021/C 320/01)***Posljednja objava**

SL C 310, 2.8.2021.

Prethodne objave

SL C 297, 26.7.2021.

SL C 289, 19.7.2021.

SL C 278, 12.7.2021.

SL C 263, 5.7.2021.

SL C 252, 28.6.2021.

SL C 242, 21.6.2021.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 22. lipnja 2021. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Frank Peterson/Google LLC, YouTube LLC, YouTube Inc., Google Germany GmbH (C-682/18) i Elsevier Inc./Cyando AG (C-683/18),

(Spojeni predmeti C-682/18 i C-683/18) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Intelektualno vlasništvo – Autorsko pravo i srodna prava – Stavljanje na raspolaganje i upravljanje platformom za dijeljenje videozapisa ili platformom za smještaj i dijeljenje datoteka – Odgovornost operatora za povrede prava intelektualnog vlasništva koje su počinili korisnici njegove platforme – Direktiva 2001/29/EZ – Članak 3. i članak 8. stavak 3. – Pojam „priopćavanje javnosti” – Direktiva 2000/31/EZ – Članci 14. i 15. – Pretpostavke za oslobođenje od odgovornosti – Nepostojanje saznanja o konkretnim povredama – Prijava takvih povreda kao uvjet za izdavanje sudskog naloga”)

(2021/C 320/02)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Frank Peterson (C-682/18), Elsevier Inc. (C-683/18)

Tuženici: Google LLC, YouTube LLC, YouTube Inc., Google Germany GmbH (C-682/18), Cyando AG (C-683/18)

Izreka

1. Članak 3. stavak 1. Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu treba tumačiti na način da operator platforme za dijeljenje videozapisa ili platforme za smještaj i dijeljenje datoteka na koju korisnici mogu nezakonito staviti na raspolaganje javnosti zaštićene sadržaje, ne izvršava radnju njihova „priopćavanja javnosti” u smislu te odredbe, osim ako uz puko stavljanje na raspolaganje platforme ne doprinosi davanju pristupa javnosti takvim sadržajima povredom autorskog prava. To osobito vrijedi u slučaju da taj operator ima konkretna saznanja o nezakonitom stavljanju na raspolaganje zaštićenog sadržaja na njegovu platformu i ne provede žurno uklanjanje ili onemogućavanje pristupa tim sadržajima ili ako, neovisno o tomu što zna ili bi morao znati da korisnici njegove platforme zaštićene sadržaje općenito nezakonito stavljaju na raspolaganje javnosti posredstvom iste, ne provodi odgovarajuće tehničke mjere koje se mogu očekivati od prosječno pažljivog operatora koji se nalazi u njegovoj situaciji kako bi na vjerodostojan i učinkovit način suzbio povredu autorskog prava na svojoj platformi ili ako sudjeluje u odabiru zaštićenog sadržaja koji se javnosti nezakonito priopćava, na svojoj platformi nudi sredstva koja su posebno namijenjena nezakonitom dijeljenju takvih sadržaja ili ako svjesno potiče takva dijeljenja, što može potvrđivati okolnost da je usvojio gospodarski model koji korisnike njegove platforme potiče da javnosti nezakonito priopćavaju zaštićeni sadržaj na toj platformi.

2. Članak 14. stavak 1. Direktive 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini) treba tumačiti na način da je djelatnost operatora platforme za dijeljenje videozapisa ili platforme za smještaj i dijeljenje datoteka obuhvaćena područjem primjene te odredbe pod uvjetom da taj operator nema aktivnu ulogu koja je takve prirode da mu omogućuje stjecanje saznanja ili kontrole nad sadržajima učitanima na njegovoj platformi.

Članak 14. stavak 1. točku (a) Direktive 2000/31 treba tumačiti na način da, kako bi na temelju te odredbe bio izuzet od oslobođenja odgovornosti predviđenog tim člankom 14. stavkom 1., takav operator mora imati saznanja o konkretnim nezakonitim djelima svojih korisnika u vezi sa zaštićenim sadržajem učitanim na njegovoj platformi.

3. Članak 8. stavak 3. Direktive 2001/29 treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da na temelju nacionalnog prava nositelj autorskog ili srodnog prava može ishodi sudski nalog protiv posrednika čijim se uslugama koristila treća osoba za nanošenje povrede njegovu pravu – a da pritom taj posrednik o tome nije imao saznanja u smislu članka 14. stavka 1. točke (a) Direktive 2000/31 – samo ako je prije pokretanja sudskog postupka ta povreda prethodno prijavljena navedenom posredniku i on nije žurno djelovao kako bi uklonio predmetni sadržaj ili mu onemogućio pristup i kako bi vodio računa o tome da se takve povrede ne ponove. Međutim, na nacionalnim je sudovima da osiguraju da prilikom primjene takvog uvjeta ne dođe do kašnjenja stvarnog prestanka povrede na način da se uzrokuje neproporcionalna šteta tom nositelju.

(¹) SL C 82, 4. 3. 2019.

**Presuda Suda (veliko vijeće) od 22. lipnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Satversmes tiesa – Latvija) – postupak koji je pokrenuo B**

(Predmet C-439/19) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka – Uredba (EU) 2016/679 – Članci 5., 6. i 10. – Nacionalni propis kojim se predviđa javni pristup osobnim podacima o kaznenim bodovima izrečenima za prometne prekršaje – Zakonitost – Pojam „osobni podaci koji se odnose na kaznene osude i kažnjiva djela” – Otkrivanje radi poboljšanja sigurnosti cestovnog prometa – Pravo javnog pristupa službenim dokumentima – Sloboda informiranja – Usklađivanje s temeljnim pravima na poštovanje privatnosti i zaštitu osobnih podataka – Ponovna uporaba podataka – Članak 267. UFEU-a – Vremenski učinci prethodne odluke – Mogućnost ustavnog suda države članice da održi pravne učinke nacionalnog propisa koji nije u skladu s pravom Unije – Načela nadređenosti prava Unije i pravne sigurnosti”)

(2021/C 320/03)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Satversmes tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: B

uz sudjelovanje: Latvijas Republikas Saeima

Izreka

1. Članak 10. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) treba tumačiti na način da se primjenjuje na obradu osobnih podataka o kaznenim bodovima koji su izrečeni vozačima za prometne prekršaje.
2. Odredbe Uredbe (EU) 2016/679, osobito članak 5. stavak 1., članak 6. stavak 1. točku (e) i članak 10., treba tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis koji obvezuje javno tijelo nadležno za registar u koji se upisuju kazneni bodovi koji su izrečeni vozačima za prometne prekršaje da te podatke učini javno dostupnima, pri čemu osoba koja traži pristup ne mora opravdati poseban interes za dobivanje tih podataka.
3. Odredbe Uredbe (EU) 2016/679, osobito članak 5. stavak 1., članak 6. stavak 1. točku (e) i članak 10., treba tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis koji ovlašćuje javno tijelo nadležno za registar u koji se upisuju kazneni bodovi koji su izrečeni vozačima za prometne prekršaje da te podatke dostavi gospodarskim subjektima radi ponovne uporabe.
4. Načelo nadređenosti prava Unije treba tumačiti na način da mu se protivi to da ustavni sud države članice, postupajući po tužbi protiv nacionalnog propisa za koji je u svjetlu odluke Suda donesene povodom zahtjeva za prethodnu odluku utvrđeno da nije u skladu s pravom Unije, primjenom načela pravne sigurnosti odluči da se pravni učinci tog propisa održavaju do dana donošenja presude kojom će konačno odlučiti o toj ustavnoj tužbi.

(¹) SL C 280, 19. 8. 2019.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 24. lipnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Social n° 14 de Madrid – Španjolska) – EV/Obras y Servicios Públicos S.A., Acciona Agua, S.A.

(Predmet C-550/19) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Direktiva 1999/70/EZ – Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP – Članak 5. – Mjere za sprečavanje zlouporaba koje proizlaze iz primijene uzastopnih ugovora o radu ili radnih odnosa na određeno vrijeme – Uzastopni ugovori o radu na određeno vrijeme u građevinskom sektoru „fijos de obra” – Pojam „objektivni razlozi” kojima se opravdava obnavljanje takvih ugovora – Direktiva 2001/23/EZ – Članak 1. stavak 1. – Prijenos poduzeća – Članak 3. stavak 1. – Očuvanje prava radnika – Preuzimanje ugovorâ o radu do kojeg dolazi u skladu s odredbama kolektivnog ugovora – Kolektivni ugovor kojim se prava i obveze preuzetih radnika ograničavaju na prava i obveze koji proizlaze iz posljednjeg ugovora sklopljenog s prethodnim poduzetnikom”)

(2021/C 320/04)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social n° 14 de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: EV

Tuženici: Obras y Servicios Públicos S.A., Acciona Agua, S.A.

Izreka

1. Članak 5. stavak 1. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, sklopljenog 18. ožujka 1999., koji je priložen Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, treba tumačiti na način da je na nacionalnom sudu da ocijeni, u skladu sa svim primjenjivim pravilima nacionalnog prava, predstavlja li ograničenje od tri godine uzastopnog sklapanja, osim u posebnim uvjetima, ugovora o radu na određeno vrijeme s radnikom na temelju ugovora „fijos de obra” s istim poduzetnikom za različita mjesta rada koja se nalaze u istoj regiji i dodjela tim radnicima otpremnine, pod uvjetom da taj nacionalni sud utvrdi da su te mjere stvarno primijenjene na navedene radnike, mjere koje su prikladne za sprečavanje i, prema potrebi, sankcioniranje zlorababa koje proizlaze iz primjene uzastopnih ugovora o radu ili radnih odnosa na određeno vrijeme odnosno „odgovarajuće pravne mjere” u smislu tog članka 5. točke 1. U svakom slučaju, takvo nacionalno zakonodavstvo ne mogu primijeniti tijela dotične države članice na način da se za uzastopno obnavljanje ugovora o radu na određeno vrijeme „fijos de obra” smatra da je opravdano „objektivnim razlozima” u smislu članka 5. stavka 1. točke (a) tog okvirnog sporazuma samo zbog toga što je svaki od tih ugovora u načelu sklopljen samo za jedan građevinski projekt, neovisno o njegovu trajanju, jer takvo nacionalno zakonodavstvo u praksi ne sprečava dotičnog poslodavca da u slučaju takvog obnavljanja pokrije stalnu i trajnu potrebu za radnicima.
2. Članak 3. stavak 1. prvi podstavak Direktive Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona, treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis na temelju kojeg su, prilikom preuzimanja osoblja u okviru ugovora o javnoj nabavi, prava i obveze preuzetog radnika koja je novi poduzetnik dužan poštovati ograničena isključivo na ona koja proizlaze iz posljednjeg ugovora koji je taj radnik sklopio s prethodnim poduzetnikom, pod uvjetom da primjena tog propisa nema za učinak stavljanje navedenog radnika u manje povoljan položaj zbog samog prijenosa, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

(¹) SL C 77, 9. 3. 2020.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 24. lipnja 2021. – Europska komisija/Kraljevina Španjolska

(Predmet C-559/19) (¹)

(„Povreda obveze države članice – Članak 258. UFEU-a – Zaštićeno područje prirode Doñana (Španjolska) – Direktiva 2000/60/EZ – Okvir za djelovanje Europske unije u području vodne politike – Članak 4. stavak 1. točka (b) podtočka i., članak 5., članak 11. stavak 1., članak 11. stavak 3. točke (a), (c) i (e) i članak 11. stavak 4. – Pogoršanje podzemnih voda – Nepostojanje daljnjeg određivanja značajki tipova tijela podzemnih voda za koje je utvrđeno da su izloženi riziku pogoršanja – Odgovarajuće osnovne i dopunske mjere – Direktiva 92/43/EEZ – Članak 6. stavak 2. – Pogoršanje prirodnih staništa i staništa vrsta”)

(2021/C 320/05)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: C. Hermes, E. Manhaeve i E. Sanfrutos Cano, potom C. Hermes, E. Manhaeve i M. Jáuregui Gómez, agenti)

Tuženik: Kraljevina Španjolska (zastupnici: L. Aguilera Ruiz, potom J. Rodríguez de la Rúa Puig i M.-J. Ruiz Sánchez, agenti)

Izreka

1. Kraljevina Španjolska povrijedila je obveze koje ima:

- na temelju članka 5. stavka 1. Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2013/64/EU od 17. prosinca 2013., u vezi s točkom 2.2. njezina Priloga II., time što nije uzela u obzir nezakonito zahvaćanje vode i zahvaćanje vode namijenjeno opskrbi gradova prilikom procjene zahvaćanja podzemnih voda regije Doñana (Španjolska) u okviru daljnjeg određivanja značajki tipova Plana Hidrológico del Guadalquivir 2015-2021 (Hidrološki plan Guadalquivira 2015. – 2021.), koji je odobren Real Decretom 1/2016 por el que se aprueba la revisión de los Planes Hidrológicos de las demarcaciones hidrográficas del Cantábrico Occidental, Guadalquivir, Ceuta, Melilla, Segura y Júcar, y de la parte española de las demarcaciones hidrográficas del Cantábrico Oriental, Miño-Sil, Duero, Tajo, Guadiana y Ebro (Kraljevska uredba 1/2016 kojom se odobrava revizija hidroloških planova riječnih slivova zapadne Kantabrije, Guadalquivira, Ceute, Melille, Segure i Júcara te španjolskog dijela riječnih slivova istočne Kantabrije, Miño-Sila, Duera, Taja, Guadiane i Ebra) od 8. siječnja 2016.;
- na temelju članka 11. Direktive 2000/60, u vezi s njezinim člankom 4. stavkom 1. točkom (c), time što u programu mjera utvrđenom u okviru Hidrološkog plana Guadalquivira 2015. – 2021. nije predvidjela nijednu mjeru za sprečavanje uznemiravanja zaštićenih stanišnih tipova koji se nalaze na zaštićenom području Doñana pod šifrom ZEPa/LIC ES0000024, zahvaćanjem podzemnih voda za potrebe turističkog područja Matalascañas (Španjolska), i
- na temelju članka 6. stavka 2. Direktive Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore, time što nije donijela odgovarajuće mjere za izbjegavanje značajnih uznemiravanja zaštićenih stanišnih tipova koji se nalaze u zaštićenom području „Doñana” pod šifrom ZEPa/LIC ES0000024, zaštićenom području „Doñana Norte y Oeste” pod šifrom ZEPa/LIC ES6150009 i zaštićenom području „Dehesa del Estero y Montes de Moguer” pod šifrom ZEC ES6150012, uzrokovanih zahvaćanjem podzemne vode zaštićenog područja prirode Doñana od 19. srpnja 2006.

2. U preostalom dijelu tužba se odbija.

3. Europskoj komisiji i Kraljevini Španjolskoj nalaže se snošenje vlastitih troškova.

⁽¹⁾ SL C 348, 14. 10. 2019.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 22. lipnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad van State – Nizozemska) – FS/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Predmet C-719/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Građanstvo Unije – Direktiva 2004/38/EZ – Pravo građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području države članice – Članak 15. – Okončanje privremenog boravka građanina Unije na državnom području države članice domaćina – Odluka o protjerivanju – Fizički odlazak tog građanina Unije s tog državnog područja – Vremenski učinci te odluke o protjerivanju – Članak 6. – Mogućnost da navedeni građanin Unije ostvari novo pravo boravka nakon povratka na navedeno državno područje”)

(2021/C 320/06)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FS

Tuženik: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Izreka

Članak 15. stavak 1. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ treba tumačiti na način da odluka o protjerivanju građanina Unije s državnog područja države članice domaćina, donesena na temelju te odredbe, zbog toga što taj građanin Unije više nema pravo na privremeni boravak na tom državnom području na temelju te direktive, nije u potpunosti izvršena samo na temelju činjenice da je navedeni građanin Unije fizički napustio navedeno državno područje u roku koji mu je u toj odluci određen za dobrovoljni odlazak. Kako bi ostvario novo pravo na boravak na temelju članka 6. stavka 1. navedene direktive na istom državnom području, građanin Unije protiv kojeg je donesena takva odluka o protjerivanju mora ne samo fizički napustiti državno područje države članice domaćina, nego i stvarno i konkretno okončati svoj boravak na tom državnom području, tako da se prilikom njegova povratka na navedeno državno područje ne može smatrati da se njegov boravak zapravo nastavlja na njegov raniji neprekinuti boravak na istom državnom području. Na sudu koji je uputio zahtjev je da provjeri je li to slučaj uzimajući u obzir sve konkretne okolnosti koje obilježavaju posebnu situaciju građanina Unije o kojem je riječ. Ako iz takve provjere proizađe da građanin Unije nije stvarno i konkretno okončao svoj privremeni boravak na državnom području države članice domaćina, ta država članica nije dužna donijeti novu odluku o protjerivanju na temelju istih činjenica koje su dovele do odluke o protjerivanju koja je već donesena protiv tog građanina Unije, nego se može osloniti na potonju odluku kako bi ga obvezala da napusti njezino državno područje.

(¹) SL C 19, 20. 1. 2020.

**Presuda Suda (veliko vijeće) od 22. lipnja 2021. – Bolivarijanska Republika Venezuela/Vijeće
Europske unije**

(Predmet C-872/19 P) (¹)

(„Žalba – Zajednička vanjska i sigurnosna politika (ZVSP) – Mjere ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli – Tužba za poništenje koju je podnijela treća država – Dopuštenost – Članak 263. četvrti stavak UFEU-a – Aktivna procesna legitimacija – Pretpostavka da se na tužitelja mora izravno odnositi mjera koja je predmet njegove tužbe – Pojam „pravna osoba” – Pravni interes – Regulatorni akt koji ne podrazumijeva provedbene mjere”)

(2021/C 320/07)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Bolivarijanska Republika Venezuela (zastupnici: L. Giuliano i F. Di Gianni, *avvocati*)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: P. Mahnič i A. Antoniadis, *agenti*)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 20. rujna 2019., Venezuela/Vijeće (T-65/18, EU:T:2019:649) u dijelu u kojem se njome odbija tužba Bolivarijanske Republike Venezuele za poništenje članaka 2., 3., 6. i 7. Uredbe Vijeća (EU) 2017/2063 od 13. studenoga 2017. o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli.

2. Predmet se vraća Općem sudu Europske unije na ponovno suđenje o meritumu.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

(¹) SL C 45, 10. 2. 2020.

**Presuda Suda (peto vijeće) od 24. lipnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen – Njemačka) – DB Netz
AG/Bundesrepublik Deutschland**

(Predmet C-12/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Željeznički prijevoz – Međunarodni željeznički teretni koridori – Uredba (EU) br. 913/2010 – Članak 13. stavak 1. – Uspostava jedinstvenog kontaktnog mjesta za svaki pojedini teretni koridor – Članak 14. – Priroda okvirnih pravila za dodjelu infrastrukturnog kapaciteta na teretnom koridoru koja je utvrdio izvršni odbor – Članak 20. – Regulatorna tijela – Direktiva 2012/34/EU – Članak 27. – Postupak podnošenja zahtjevâ za dodjelu infrastrukturnog kapaciteta – Uloga upravitelja infrastrukture – Članci 56. i 57. – Funkcije regulatornog tijela i suradnja između regulatornih tijela”)

(2021/C 320/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DB Netz AG

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

Izreka

1. Članak 13. stavak 1., članak 14. stavak 9. i članak 18. točku (c) Uredbe (EU) br. 913/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2010. o europskoj željezničkoj mreži za konkurentni prijevoz robe te članak 27. stavke 1. i 2. Direktive 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o uspostavi jedinstvenog Europskog željezničkog prostora, u vezi s točkom 3. podtočkom (a) Priloga IV. toj direktivi, treba tumačiti na način da je upravitelj infrastrukture, definiran u članku 3. točki 2. navedene direktive, tijelo nadležno za donošenje – u okviru nacionalnog izvješća o mreži – pravila koja se primjenjuju na postupak podnošenja zahtjevâ za dodjelu infrastrukturnog kapaciteta, uključujući u pogledu isključivog korištenja određenog elektroničkog sustava za rezervaciju, na jedinstvenom kontaktnom mjestu predviđenom u tom članku 13. stavku 1.
2. Preispitivanje – koje provodi nacionalno regulatorno tijelo – pravila u vezi s postupkom podnošenja zahtjevâ za dodjelu infrastrukturnog kapaciteta na jedinstvenom kontaktnom mjestu, a koja su predviđena u izvješću o mreži, uređeno je odredbama članka 20. Uredbe br. 913/2010 i te odredbe treba tumačiti na način da se regulatorno tijelo države članice ne može usprotiviti tim pravilima a da pritom ne ispunjava obveze suradnje koje proizlaze iz tog članka 20. i, posebno, bez prethodnog savjetovanja s regulatornim tijelima drugih država članica uključenih u teretni koridor kako bi se, koliko je to moguće, postigao zajednički pristup.

3. Članak 14. stavak 1. Uredbe br. 913/2010 treba tumačiti na način da okvirna pravila za dodjelu infrastrukturnog kapaciteta na teretnom koridoru, koja je na temelju te odredbe utvrdio izvršni odbor, ne čine akt prava Unije.

(¹) SL C 137, 27. 4. 2020.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 24. lipnja 2021. – WD/Europska agencija za sigurnost hrane

(Predmet C-167/20 P) (¹)

(„Žalba – Javna služba – Privremeno osoblje – Ugovor na određeno vrijeme – Odluka o nerazvrstavanju – Nedostatak izvješća o ocjeni – Odluka o neproduženju ugovora”)

(2021/C 320/09)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: WD (zastupnik: L. Levi, odvjetnica)

Druga stranka u postupku: Europska agencija za sigurnost hrane (zastupnici: D. Detken i F. Volpi, agenti, uz asistenciju D. Waelbroecka, C. Dekemexhea i A. Durona, odvjetnika)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Osobi WD nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova u vezi s žalbom, i onih koje je snosila Europska agencija za sigurnost hrane (EFSA).

(¹) SL C 271, 17. 8. 2020.

Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 18. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landesverwaltungsgericht Steiermark – Austrija) – Fluctus s.r.o., Fluentum s.r.o., KI/Landespolizeidirektion Steiermark

(Predmet C-920/19) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Članak 56. UFEU-a – Slobodno pružanje usluga – Ograničenja – Igre na sreću – Dvojaki sustav organiziranja tržišta – Monopol na lutriju i kasina – Prethodno odobrenje za iskorištavanje automata za igru na sreću – Praksa oglašavanja nositelja monopola – Kriteriji za procjenu – Ustavna sudska praksa kojom je utvrđena usklađenost nacionalnog propisa s pravom Unije”)

(2021/C 320/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Fluctus s.r.o., Fluentum s.r.o., KI

Tuženik: Landespolizeidirektion Steiermark

uz sudjelovanje: Finanzpolizei Team 96

Izreka

1. Članak 56. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se ne protivi dvojni sustav organiziranja tržišta igara na sreću samo iz razloga što se praksom oglašavanja nositelja monopola na lutriju i kasina želi potaknuti na aktivno sudjelovanje u igrama, primjerice umanjivanjem važnosti igre, prikazujući ju na pozitivan način zbog korištenja prihoda u svrhu aktivnosti od javnog interesa ili povećavanjem njihove privlačnosti zavodljivim reklamnim porukama koje ukazuju na mogućnost velikih dobitaka.
2. Načelo nadređenosti prava Unije treba tumačiti na način da se njime nalaže sudu države članice da ne primijeni odredbu nacionalnog prava koja se protivi članku 56. UFEU-a, uključujući u slučajevima kada je viši sud iste države članice smatrao da je ta odredba u skladu s pravom Unije.

⁽¹⁾ SL C 161, 11. 5. 2020.

Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 20. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal correctionnel de Bordeaux – Francuska) – kazneni postupak protiv ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ

(Predmet C-88/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. i članak 94. Poslovnika Suda – Temeljna prava – Načelo ne bis in idem – Kumuliranje upravnih i kaznenih sankcija za istovjetne činjenice – Telemarketing – Zavaravajuća poslovna praksa – Nedostatno opravdanje zahtjeva za prethodnu odluku – Očita nedopuštenost”)

(2021/C 320/11)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal correctionnel de Bordeaux

Stranke glavnog kaznenog postupka

ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ

Izreka

Zahtjev za prethodnu odluku koji je odlukom od 12. prosinca 2019. podnio tribunal correctionnel de Bordeaux (sud za lakša kaznena djela u Bordeauxu, Francuska), očito je nedopušten.

⁽¹⁾ SL C 161, 11. 5. 2020.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 18. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Högsta förvaltningsdomstolen – Švedska) – Skatteverket/Skellefteå Industrihus AB

(Predmet C-248/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Oporezivanje – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Odbitak pretporeza plaćenog tijekom faze izgradnje građevine – Sustav dobrovoljne porezne obveze – Odustajanje od prvotno planirane djelatnosti – Ispravak odbitka pretporeza – Odgovor na prethodno pitanje koji jasno proizlazi iz sudske prakse”)

(2021/C 320/12)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta förvaltningsdomstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Skatteverket

Tuženik: Skellefteå Industrihus AB

Izreka

Članke 137., 168., 184. do 187., 189. i 192. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da im se protivi nacionalno zakonodavstvo koje predviđa obvezu vlasnika nekretnine kojem je odobreno korištenje sustavom dobrovoljne porezne obveze prilikom izgradnje građevine koju je trebao iznajmljivati i koji je odbio porez na dodanu vrijednost (PDV) u obliku pretporeza plaćen na stjecanja u svrhu tog građevinskog projekta da odmah vrati cjelokupan iznos tog poreza, eventualno uvećan za kamate, zbog toga što planirani projekt koji je omogućio nastanak prava na odbitak nije doveo do provedbe nijedne oporezive transakcije, ali im se ne protivi nacionalni propis koji u takvoj situaciji predviđa obvezu ispravka poreza na dodanu vrijednost (PDV-a) u obliku pretporeza.

⁽¹⁾ SL C 279, 24. 8. 2020.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 6. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Potenza – Italija) – OM/Ministero dell’Istruzione, dell’Università e della Ricerca – MIUR, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Conservatorio di Musica „E.R. Duni” di Matera

(Predmet C-571/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda – Zahtjev za prethodnu odluku o valjanosti odredbe UFEU-a – Očita nenadležnost Suda – Slobodno kretanje radnika – Jednako postupanje – Članak 45. UFEU-a – Razlika u statusu i plaći između nastavnika na sveučilištima i nastavnika u nacionalnom sustavu visokog umjetničkog i glazbenog obrazovanja – Potpuno unutarnja situacija – Očita nedopuštenost”)

(2021/C 320/13)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Potenza

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: OM

Tuženici: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Conservatorio di Musica „E.R. Duni” di Matera

Izreka

1. Sud Europske unije očito je nenadležan za davanje odgovora na prvo i drugo prethodno pitanje koje je postavio Tribunale di Potenza (Sud u Potenzi, Italija).
2. Treće prethodno pitanje koje je postavio Tribunale di Potenza (Sud u Potenzi) očito je nedopušteno.

(¹) SL C 28, 25. 1. 2021.

Žalba koju je 25. ožujka 2021. podnio Turk Hava Yollari AO protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 27. siječnja 2021. u predmetu T-382/19, Turk Hava Yollari/EUIPO – Sky (skylife)

(Predmet C-185/21 P)

(2021/C 320/14)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Turk Hava Yollari AO (zastupnik: R. Almaraz Palmero, *abogada*)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Sky Ltd

Rješenjem od 29. lipnja 2021., Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) utvrdio je da je žalba nedopuštena i da društvo Turk Hava Yollari AO treba snositi vlastite troškove.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. ožujka 2021. uputio Tribunalul București (Rumunjska) – TU, SU/BRD Groupe Societé Générale SA, Next Capital Solutions Limited

(Predmet C-200/21)

(2021/C 320/15)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul București

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: TU, SU

Druge stranke u žalbenom postupku: BRD Groupe Societé Générale SA, Next Capital Solutions Limited

Prethodna pitanja

Protivi li se Direktivi 93/13⁽¹⁾ pravno pravilo nacionalnog prava poput onog iz članka 712. i sljedećih članaka poglavlja VI. rumunjskog Građanskog zakonika, kojim se predviđa rok od 15 dana u kojem se dužnik u okviru prigovora protiv ovrhe može pozvati na nepoštenost određene ugovorne odredbe ovršne isprave s obzirom na to da tužba radi utvrđenja postojanja nepoštenih odredbi koje sadržava ovršna isprava ne podliježe nikakvom roku i da je u okviru te tužbe za dužnika predviđena mogućnost da zatraži odgodu ovrhe na temelju ovršne isprave u skladu s člankom 638. stavkom 2. rumunjskog Građanskog zakonika?

(¹) Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak, 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. travnja 2021. uputio Juzgado de Primera Instancia de Las Palmas de Gran Canaria (Španjolska) – Zulima/Servicios prescriptor y medios de pagos E.F.C. S.A.U.

(Predmet C-215/21)

(2021/C 320/16)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia de Las Palmas de Gran Canaria

Stranke glavnog postupka

Tužiteljica: Zulima

Tuženik: Servicios prescriptor y medios de pagos E.F.C. S.A.U.

Prethodno pitanje

U okviru pritužbi potrošača protiv nepoštenih ugovornih odredbi koje se temelje na Direktivi 93/13/EZ⁽¹⁾ i u slučaju izvansudskog ispunjenja, člankom 22. Zakona o građanskom postupku predviđa se da potrošači moraju snositi postupovne troškove, a da se pritom ne uzima u obzir prethodno postupanje prodavatelja robe ili pružatelja usluga koji nije ispunio prethodne zahtjeve. Predstavlja li to španjolsko postupovno pravilo znatnu prepreku koja potrošače može odvratiti od ostvarivanja prava na djelotvorni sudski nadzor eventualne nepoštenosti ugovorne odredbe koja se protivi načelu djelotvornosti i članku 6. stavku 1. i članku 7. stavku 1. Direktive 93/13?

(¹) Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. travnja 2021. uputio Curtea de Apel Ploiești (Rumunjska) – Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, YN/Consiliul Superior al Magistraturii

(Predmet C-216/21)

(2021/C 320/17)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Ploiești

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, YN

Druga stranka u postupku: Consiliul Superior al Magistraturii

Prethodna pitanja

1. Treba li mehanizam za suradnju i provjeru, uspostavljen Odlukom Komisije od 13. prosinca 2006. ⁽¹⁾, smatrati aktom institucije Unije u smislu članka 267. UFEU-a koji može biti predmet tumačenja Suda Europske unije? Jesu li sadržaj, narav i vremenski doseg mehanizma za suradnju i provjeru, uspostavljenog u skladu s Odlukom Komisije od 13. prosinca 2006., obuhvaćeni područjem primjene Ugovora o pristupanju Republike Bugarske i Rumunjske Europskoj uniji, koji je Rumunjska potpisala u Luksemburgu 25. travnja 2005.? Jesu li zahtjevi iz izvješća sastavljenih u okviru mehanizma za suradnju i provjeru obvezujući za rumunjsku državu?
2. Može li se načelo neovisnosti sudstva utvrđeno člankom 19. [stavkom] 1. drugim [podstavkom] Ugovora o Europskoj uniji (UEU) i člankom 47. Povelje o temeljnim pravima, kao i sudskom praksom Suda Europske unije, u vezi s člankom 2. UEU-a, tumačiti na način da se odnosi i na postupke napredovanja sudaca na dužnosti?
3. Ugrožava li se to načelo uspostavljenom sustavu napredovanja na viši sud koji se temelji isključivo na sažetoj ocjeni rada i postupanja koju provodi povjerenstvo u sastavu predsjednika pravosudnog tijela nadležnog za sudski nadzor i njegovih sudaca, koje, pored redovnog ocjenjivanja sudaca, zasebno provodi i ocjenjivanje sudaca radi napredovanja i sudski nadzor njihovih presuda?
4. Je li načelo neovisnosti sudstva, utvrđeno člankom 19. [stavkom] 1. drugim [podstavkom] Ugovora o Europskoj uniji (UEU) i člankom 47. Povelje o temeljnim pravima, kao i sudskom praksom Suda Europske unije, u vezi s člankom 2. UEU-a, ugroženo ako rumunjska država ne poštuje predvidljivost i pravnu sigurnost prava Europske unije na način da prihvati mehanizam za suradnju i provjeru i pripadajuća izvješća te im podliježe preko deset godina, da bi zatim bez najave izmijenila postupak napredovanja sudaca koji nemaju upravljačke ovlasti, suprotno preporukama sadržanim u mehanizmu za suradnju i provjeru?

⁽¹⁾ Odluka Komisije od 13. prosinca 2006. o uspostavi mehanizma za suradnju i provjeru napretka Rumunjske u ispunjavanju posebnih mjerila na području reforme pravosuđa i borbe protiv korupcije (SL 2006., L 354, str. 56.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 65., str. 53.)

Žalba koju je 1. travnja 2021. podnio Olimp Laboratories sp. z o. o protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 27. siječnja 2021. u predmetu T-817/19, Olimp Laboratories/EUIPO

(Predmet C-219/21 P)

(2021/C 320/18)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Olimp Laboratories sp. z o. o. (zastupnik: M. Kondrat, *advokat*)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Rješenjem od 24. lipnja 2021., Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) utvrdio je da je žalba nedopuštena i da društvo Olimp Laboratories sp. z o. o. treba snositi vlastite troškove.

Žalba koju je 9. travnja 2021. podnio Germann Avocats LLC protiv rješenja Općeg suda (deseto vijeće) od 4. veljače 2021. u predmetu T-352/18, Germann Avocats LLC/Europska komisija

(Predmet C-233/21 P)

(2021/C 320/19)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Germann Avocats LLC (zastupnik: N. Scandamis, *dikigoros*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- potvrdi točke 24. do 48. pobijanog rješenja kojima se u potpunosti odbija Komisijin prigovor nedopuštenosti,
- u ostalome, potpuno ukine pobijano rješenje,
- na temelju članka 263. UFEU-a, u potpunosti poništi Komisijinu odluku sadržanu u nedatiranom dopisu od 2. travnja 2018., kojim se odbija zajednička ponuda žalitelja podnesena za studiju praćenja sindikalnih praksi u pogledu nediskriminacije i različitosti na radnom mjestu (poziv na nadmetanje JUST/2017/RDIS/FW/EQUA/0042; SL/S S215 – 09/11/2017 – 2017/S 215-446067),
- naloži Komisiji da mu naknadi pretrpljenu štetu u iznosu od 1 eura,
- podredno, vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje i u svakom slučaju
- naloži Komisiji snošenje troškova žalbenog postupka i postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi, žalitelj navodi sljedeće žalbene razloge:

Prvo, očito iskrivljavanje činjenica i pogreške koje se tiču prava u vezi sa zlouporabom ovlasti, kao i povreda načela ravnopravnosti oružja i prava na saslušanje.

Drugo, povreda dužnosti obrazlaganja i očite pogreške u ocjeni.

Treće, zlouporaba ovlasti povredom načela jednakog postupanja, pravne sigurnosti, dobre uprave i dobre vjere.

Četvrto, zlouporaba ovlasti povredom načela transparentnosti i zaštite legitimnih očekivanja u vezi s tržišnim natjecanjem.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. travnja 2021. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf
(Njemačka) – Facebook Inc. i dr./Bundeskartellamt**

(Predmet C-252/21)

(2021/C 320/20)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Facebook Inc., Facebook Ireland Ltd, Facebook Deutschland GmbH

Druga stranka u postupku: Bundeskartellamt

uz sudjelovanje: Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Prethodna pitanja

1. (a) Je li u skladu s člankom 51. i sljedećim člancima Uredbe (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ (Opća uredba o zaštiti podataka) ako nacionalno tijelo države članice nadležno za tržišno natjecanje, kao što je Savezni ured za zaštitu tržišnog natjecanja, koje nije nadzorno tijelo u smislu članka 51. i sljedećih članaka Opće uredbe o zaštiti podataka, u situaciji u kojoj poduzetnik sa sjedištem izvan Europske unije u navedenoj državi članici ima poslovni nastan, kojim se u području oglašavanja, komunikacije i odnosa s javnošću podupire glavni poslovni nastan tog poduzetnika smješten u drugoj državi članici i koji snosi isključivu odgovornost za obradu osobnih podataka za cijelo područje Europske unije, u okviru nadzora zlorporabe u području prava tržišnog natjecanja utvrdi da se ugovornim uvjetima glavnog poslovnog nastana koji se odnose na obradu podataka i provedbu tih uvjeta povređuje Opća uredba o zaštiti podataka i ako to tijelo naloži prestanak te povrede?
- (b) U slučaju potvrdnog odgovora: je li to u skladu s člankom 4. stavkom 3. UEU-a ako istodobno vodeće nadzorno tijelo u državi članici glavnog poslovnog nastana u smislu članka 56. stavka 1. Opće uredbe o zaštiti podataka provodi postupak ispitivanja u pogledu ugovornih uvjeta tog glavnog poslovnog nastana koji se odnose na obradu podataka?

Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan:

2. (a) Je li prilikom prikupljanja i/ili povezivanja i/ili uporabe riječ o obradi osjetljivih podataka u smislu odredbe članka 9. stavka 1. Opće uredbe o zaštiti podataka u slučaju kad internetski korisnik samo posjećuje internetske stranice ili aplikacije koje su povezane s kriterijima iz tog članka 9., kao što su aplikacije za upoznavanje, stranice za pronalazak istospolnih partnera, internetske stranice političkih stranaka, internetske stranice sa zdravstvenim sadržajima, ili kad ondje unosi i podatke, primjerice prilikom registracije ili narudžbi, a drugo društvo kao što je Facebook Ireland preko sučelja koja sadržavaju internetske stranice i aplikacije, kao što je „Facebook Business Tools”, ili preko kolačića odnosno slične tehnologije za pohranu omogućene na računalu ili prijenosnoj terminalnoj opremi internetskog korisnika prikuplja podatke o tome da korisnik posjećuje te internetske stranice i aplikacije i o tome da je ondje izvršio unos, povezuje ih s podacima korisničkog računa na internetskoj stranici Facebook.com te ih upotrebljava?
- (b) U slučaju potvrdnog odgovora: predstavlja li posjećivanje tih internetskih stranica i aplikacija i/ili unos podataka i/ili upotreba opcije („dodaci za društvene mreže” (plugins) kao što su opcije „Svidi mi se”, „Podijeli” ili „Prijava na Facebook” odnosno „Account Kit”) koje se nalaze na tim internetskim stranicama ili aplikacijama pružatelja kao što je Facebook Ireland očito objavljivanje podataka o posjećivanju kao takvo i/ili o podacima koje je unio korisnik u smislu članka 9. stavka 2. točke (e) Opće uredbe o zaštiti podataka?

3. Može li se društvo kao što je Facebook Ireland, koje upravlja digitalnom društvenom mrežom koja se financira oglašavanjem i u svojim uvjetima uporabe nudi personalizaciju sadržaja i oglasa, mrežnu sigurnost, poboljšanje proizvoda te dosljednu i nesmetanu uporabu svih proizvoda u vlasništvu koncerna, pozvati na opravdanje koje se temelji na nužnosti izvršenja ugovora u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (b) Opće uredbe o zaštiti podataka ili na ostvarivanju legitimnih interesa u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (f) Opće uredbe o zaštiti podataka ako u te svrhe prikuplja podatke iz drugih usluga koje koncern pruža te iz trećih internetskih stranica i aplikacija preko sučelja koja one sadržavaju, kao što je „Facebook Business Tools”, ili preko kolačića odnosno slične tehnologije za pohranu omogućene na računalu ili prijenosnoj terminalnoj opremi internetskog korisnika i te podatke povezuje s korisničkim računom na internetskoj stranici Facebook.com te ih upotrebljava?

4. Mogu li u takvom slučaju također

- maloljetnost korisnika za personalizaciju sadržaja i oglasa, poboljšanje proizvoda, mrežna sigurnost i komunikacija s korisnikom koja nema marketinšku svrhu;
- omogućavanje mjerenja, analiza i drugih usluga koje društvo nudi oglašivačima, razvojnim i ostalim partnerima, kako bi oni mogli ocijeniti i poboljšati svoje usluge;
- omogućavanje komunikacije s korisnikom koja ima marketinšku svrhu, kako bi poduzetnik mogao poboljšati svoje proizvode i provesti izravni marketing;
- istraživanje i inovacije u socijalne svrhe s ciljem promicanja tehnoloških znanja odnosno znanstvenog shvaćanja u pogledu važnih socijalnih pitanja i radi postizanja pozitivnog utjecaja na društvo i svijet;
- informacije tijela nadležnih za kazneni progon i za izvršenje te odgovor na pravne upite s ciljem sprečavanja, otkrivanja i progona kaznenih djela, neovlaštenog korištenja, povreda uvjeta uporabe i smjernica te drugih štetnih postupanja;

predstavljati legitimne interese u smislu članka 6. stavka 1. točke (f) Opće uredbe o zaštiti podataka ako poduzetnik u te svrhe prikuplja podatke iz drugih usluga koje koncern pruža te iz trećih internetskih stranica i aplikacija preko sučelja koja one sadržavaju, kao što je „Facebook Business Tools”, ili preko kolačića odnosno slične tehnologije za pohranu omogućene na računalu ili prijenosnoj terminalnoj opremi internetskog korisnika i te podatke povezuje s korisničkim računom na internetskoj stranici Facebook.com te ih upotrebljava?

5. Može li u takvom slučaju prikupljanje podataka iz drugih usluga koje koncern pruža i iz trećih internetskih stranica i aplikacija preko sučelja koja one sadržavaju, kao što je „Facebook Business Tools”, ili preko kolačića odnosno slične tehnologije za pohranu omogućene na računalu ili prijenosnoj terminalnoj opremi internetskog korisnika, povezivanje tih podataka s korisničkim računom na internetskoj stranici Facebook.com te njihova uporaba ili uporaba podataka koji su već na drugi način zakonito prikupljeni i povezani, u pojedinačnom slučaju biti opravdano i na temelju članka 6. stavka 1. točaka (c), (d) i (e) Opće uredbe o zaštiti podataka, kako bi se primjerice odgovorilo na pravno valjani upit koji se odnosi na određene podatke (točka (c)), kako bi se spriječilo štetno postupanje i promicala sigurnost (točka (d)) ili radi istraživanja u korist društva i radi promicanja zaštite, integriteta i sigurnosti (točka (e))?

6. Može li se poduzetniku u vladajućem položaju kao što je Facebook Ireland dati valjana privola u smislu članka 6. stavka 1. točke (a) i članka 9. stavka 2. točke (a) Opće uredbe o zaštiti podataka, koja je dobrovoljna osobito u skladu s člankom 4. točkom 11. Opće uredbe o zaštiti podataka?

Ako je odgovor na prvo pitanje niječan:

7. (a) Može li nacionalno tijelo države članice nadležno za tržišno natjecanje, kao što je Savezni ured za zaštitu tržišnog natjecanja, koje nije nadzorno tijelo u smislu članka 51. i sljedećih članaka Opće uredbe o zaštiti podataka i koje ispituje povredu poduzetnika u vladajućem položaju protiv zabrane zlouporabe u području prava tržišnog natjecanja, a koja se ne sastoji od činjenice da njegovi uvjeti obrade podataka i provedba tih uvjeta predstavljaju povredu Opće uredbe o zaštiti podataka, primjerice u okviru odvagivanja interesa utvrditi jesu li uvjeti obrade podataka tog poduzetnika i njihova provedba u skladu s Općom uredbom o zaštiti podataka?

- (b) U slučaju potvrdnog odgovora: vrijedi li to s obzirom na članak 4. stavak 3. UEU-a i u slučaju kad vodeće nadzorno tijelo koje je nadležno na temelju članka 56. stavka 1. Opće uredbe o zaštiti podataka istodobno provodi postupak ispitivanja u pogledu uvjeta obrade podataka tog poduzetnika?

Ako je odgovor na sedmo pitanje potvrđan, valja odgovoriti na pitanja 3. do 5. s obzirom na podatke prikupljene u okviru uporabe Instagrama koji je također usluga koju pruža taj koncern.

- (¹) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1. i ispravci SL 2018., L 127, str. 2. i SL 2021., L 74, str. 35.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. travnja 2021. uputio Bundesverwaltungsgericht (Austrija) – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H./Republika Austrija i Bundesbeschaffung GmbH

(Predmet C-274/21)

(2021/C 320/21)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Podnositelj zahtjeva: EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H.

Druge stranke u postupku: Republika Austrija, Bundesbeschaffung GmbH

Prethodna pitanja

1. Je li postupak za izdavanje privremene mjere predviđen člankom 2. stavkom 1. točkom (a) Direktive 89/665/EEZ (¹), kako je izmijenjena Direktivom 2014/23/EU (²), u pogledu kojeg je nacionalnim pravom propisano da se vodi i pred Bundesverwaltungsgerichtom (Savezni upravni sud), a u kojem se može ishoditi, na primjer, i privremena zabrana sklapanja okvirnih sporazuma ili ugovora o javnoj nabavi robe, građanski i trgovački spor u skladu s člankom 1. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 (³)? Je li takav postupak za izdavanje privremene mjere iz prethodnog pitanja barem građanska stvar u skladu s člankom 81. stavkom 1. UFEU-a? Je li postupak za izdavanje privremene mjere na temelju članka 2. stavka 1. točke (a) Direktive 89/665, kako je izmijenjena Direktivom 2014/23, postupak za izdavanje privremenih mjera iz članka 35. Uredbe br. 1215/2012?
2. Treba li načelo ekvivalentnosti, uzimajući u obzir druge odredbe prava Unije, tumačiti na način da se njime pojedincu dodjeljuju subjektivna prava protiv države članice i da se protivni primjeni austrijskih nacionalnih odredbi na temelju kojih sud prije odlučivanja o zahtjevu za izdavanje privremene mjere, poput one predviđene člankom 2. stavkom 1. točkom (a) Direktive 89/665, kako je izmijenjena Direktivom 2014/23, mora utvrditi vrstu postupka javne nabave i (procijenjenu) vrijednost ugovora kao i sve pobijane odluke u okviru određenih postupaka javne nabave koje se mogu zasebno pobijati, odnosno u svakom slučaju grupe u određenom postupku javne nabave kako bi potom predsjednik

nadležnog sudskog vijeća zatražio otklanjanje nedostataka u podnesku radi obračuna pristojbi te u slučajevima neplaćanja pristojbe sudsko vijeće nadležno za odlučivanje o zahtjevu za pravnu zaštitu prije ili najkasnije istodobno s odbijanjem zahtjeva za izdavanje privremene mjere zbog neplaćanja neplaćenih pristojbi odredilo pristojbe za postupak u drugim slučajevima gubitka prava ako u Austriji inače u (drugim) građanskim stvarima, poput sporova zbog naknade štete ili u vezi sa zahtjevom za prestanak kršenja prava tržišnog natjecanja, neplaćanje pristojbi ne sprečava odlučivanje o podnesenom povezanom zahtjevu za izdavanje privremene mjere, neovisno o pitanju pristojbi za postupke pravne zaštite, a također neplaćanje paušalnih pristojbi u načelu ne sprečava odlučivanje građanskih sudova o privremenim mjerama koje se zatraže neovisno o tužbi; osim toga, neplaćanje pristojbi za tužbe protiv rješenja donesenih u upravnom postupku ili, pak, pristojbi za tužbe odnosno revizije podnesene Verfassungsgerichtshofu (Ustavni sud, Austrija) ili Verwaltungsgerichtshofu (Visoki upravni sud, Austrija) protiv odluka upravnih sudova u Austriji, usporedbe radi, ne dovodi do odbijanja pravnog lijeka u slučaju neplaćanja pristojbi, a ni, primjerice, do toga da se u slučaju tih postupaka povodom tužbe odnosno revizijskih postupaka isključivo odbijanjem može odlučiti o zahtjevima za priznavanje suspenzivnog učinka?

- 2.1. Treba li načelo ekvivalentnosti, uzimajući u obzir druge odredbe prava Unije, tumačiti na način da se protiv primjeni austrijskih nacionalnih odredbi na temelju kojih predsjednik sudskog vijeća kao sudac pojedinac prije odlučivanja o zahtjevu za izdavanje privremene mjere, poput one predviđene člankom 2. stavkom 1. točkom (a) Direktive 89/665, kako je izmijenjena Direktivom 2014/23, treba zatražiti otklanjanje nedostataka u podnesku radi pokretanja postupka naplate pristojbi u slučaju nedostatne uplate paušalnih pristojbi i taj sudac pojedinac mora odbiti zahtjev za izdavanje privremene mjere u slučaju neplaćanja pristojbi ako se u Austriji inače u građanskim stvarima za zahtjev za izdavanje privremene mjere koji je podnesen zajedno s tužbom ne plaćaju u skladu s Gerichtsgebührengesetzom (Zakon o sudskim pristojbama) dodatne paušalne sudske pristojbe osim onih koje se odnose na tužbu u prvostupanjskom postupku, a također se za zahtjeve za priznavanje suspenzivnog učinka koji su podneseni zajedno sa tužbom protiv rješenja podnesenom upravnom sudu, revizijom podnesenom Verwaltungsgerichtshofu (Visoki upravni sud) ili tužbom podnesenom Verfassungsgerichtshofu (Ustavni sud) i koji imaju ulogu istu ili sličnu cilju pravne zaštite kao zahtjev za privremenu mjeru ne moraju platiti posebne pristojbe za te sporedne zahtjeve za priznavanje suspenzivnog učinka?
3. Treba li zahtjev iz članka 2. stavka 1. točke (a) Direktive Vijeća 89/665), kako je izmijenjena Direktivom 2014/24/EU⁽⁴⁾ – u pogledu poduzimanja privremenih mjera, što je prije moguće i kroz interlokutorne postupke, s ciljem otklanjanja navodnog kršenja ili sprečavanja daljnje štete predmetnim interesima – uzimajući u obzir druge odredbe prava Unije, tumačiti na način da se tom zabranom odgađanja dodjeljuje subjektivno pravo na odluku bez odgađanja o zahtjevu za izdavanje privremene mjere i da mu se protiv primjena austrijskih nacionalnih odredbi na temelju kojih sud i u slučaju netransparentno provedenog postupka javne nabave prije odlučivanja o zahtjevu za izdavanje privremene mjere, kojim se trebaju spriječiti daljnje nabave naručitelja, mora, čak i ako odluka u tom pogledu nije relevantna, utvrditi vrstu postupka javne nabave i (procijenjenu) vrijednost ugovora kao i sve pobijane odluke u okviru određenih postupaka javne nabave koje se mogu zasebno pobijati, odnosno u svakom slučaju grupe u određenom postupku javne nabave kako bi potom predsjednik nadležnog sudskog vijeća zatražio otklanjanje nedostataka u podnesku radi obračuna pristojbi te u slučajevima neplaćanja pristojbi sudsko vijeće nadležno za odlučivanje o zahtjevu za pravnu zaštitu prije ili najkasnije istodobno s odbijanjem zahtjeva za izdavanje privremene mjere zbog neplaćanja neplaćenih pristojbi odredilo podnositelju zahtjeva pristojbe za postupak u drugim slučajevima gubitka prava?
4. Treba li pravo na pošteno suđenje pred sudom na temelju članka 47. Povelje o temeljnim pravima⁽⁵⁾, uzimajući u obzir druge odredbe prava Unije, tumačiti na način da se njime pojedincu dodjeljuju subjektivna prava i da se protiv primjeni austrijskih nacionalnih odredbi na temelju kojih sud, čak i ako odluka nije relevantna, i u slučaju netransparentno provedenog postupka javne nabave prije odlučivanja o zahtjevu za izdavanje privremene mjere, kojim se trebaju spriječiti daljnje nabave naručitelja, mora utvrditi vrstu postupka javne nabave i (procijenjenu) vrijednost ugovora kao i sve pobijane odluke u okviru određenih postupaka javne nabave koje se mogu zasebno pobijati, odnosno u svakom slučaju grupe u određenom postupku javne nabave kako bi potom predsjednik nadležnog sudskog vijeća zatražio otklanjanje nedostataka u podnesku radi obračuna pristojbi te u slučajevima neplaćanja pristojbi sudsko vijeće nadležno za odlučivanje o zahtjevu za pravnu zaštitu prije ili najkasnije istodobno s odbijanjem zahtjeva za izdavanje privremene mjere zbog neplaćanja neplaćenih pristojbi odredilo podnositelju zahtjeva pristojbe za postupak u drugim slučajevima gubitka prava?

5. Treba li načelo ekvivalentnosti, uzimajući u obzir druge odredbe prava Unije, tumačiti na način da se njime pojedincu dodjeljuju subjektivna prava protiv države članice i da se protiv primjeni austrijskih nacionalnih odredbi na temelju kojih u slučaju neplaćanja paušalnih pristojbi za zahtjev za izdavanje privremene mjere u smislu Direktive 89/665, u verziji koja je na snazi, (isključivo) sudsko vijeće upravnog suda, kao sudsko tijelo, mora odrediti paušalne pristojbe (zbog čega obveznik pristojbe ima manje mogućnosti pravne zaštite) ako se pristojbe za tužbu, privremenu mjeru ili pravni lijek u građanskom sudskom postupku u slučaju neplaćanja inače određuju rješenjem u skladu sa Zakonom o sudskim pristojbama, a pristojbe za pravni lijek u upravnom pravu u pogledu tužbi podnesenih upravnom sudu ili Verfassungsgerichtshofu (Ustavni sud) odnosno pristojbe za revizije podnesene Verwaltungsgerichtshofu (Visoki upravni sud) u pravilu se u slučaju neplaćanja tih pristojbi određuju rješenjem porezne uprave, protiv kojeg (scil. rješenje o određivanju pristojbi) se uvijek može podnijeti tužba upravnom sudu, a zatim opet revizija Verwaltungsgerichtshofu (Visoki upravni sud) ili tužba Verfassungsgerichtshofu (Ustavni sud)?
6. Treba li članak 1. stavak 1. Direktive 89/665, kako je izmijenjena Direktivom 2014/23, uzimajući u obzir druge odredbe prava Unije, tumačiti na način da je sklapanje okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom u smislu članka 33. stavka 3. Direktive 2014/24 sklapanje ugovora u smislu članka 2.a stavka 2. Direktive 89/665, kako je izmijenjena Direktivom 2014/23/EU?
- 6.1. Treba li izraz „ugovori na temelju tog sporazuma” iz članka 33. stavka 3. Direktive 2014/24 tumačiti na način da ugovor na temelju okvirnog sporazuma postoji kada naručitelj dodjeljuje poseban ugovor izričito na temelju sklopljenog okvirnog sporazuma? Ili navedeni odlomak „ugovori na temelju tog sporazuma” treba tumačiti na način da, ako je ukupna količina na koju se odnosi okvirni sporazum u smislu presude u predmetu C-216/17 ⁽⁶⁾, t. 64., već iscrpljena, više ne postoji ugovor na temelju prvobitno sklopljenog okvirnog sporazuma?
7. Treba li pravo na pošteno suđenje pred sudom na temelju članka 47. Povelje o temeljnim pravima, uzimajući u obzir druge odredbe prava Unije, tumačiti na način da se protiv primjeni odredbe na temelju koje naručitelj koji je određen u sporu o javnoj nabavi mora u postupku za izdavanje privremene mjere pružiti sve potrebne informacije i dostaviti sve potrebne isprave, i to uz mogućnost donošenja odluke zbog ogluhe na njegovu štetu, ako pravnom zastupniku ili zaposleniku tog naručitelja koji mora pružiti te informacije u ime naručitelja time prijeti opasnost da se pružanjem informacija ili dostavljanjem isprava mora eventualno čak sâm izložiti kaznenom progonu?
8. Treba li zahtjev iz članka 1. stavka 1. Direktive Vijeća 89/665, kako je izmijenjena Direktivom 2014/23 – *da se postupci ispitivanja nabave moraju, što je najvažnije, provoditi učinkovito* – uz dodatno poštovanje prava na djelotvorni pravni lijek na temelju članka 47. Povelje o temeljnim pravima, uzimajući u obzir druge odredbe prava Unije, tumačiti na način da se tim odredbama dodjeljuju subjektivna prava i da se protiv primjeni austrijskih nacionalnih odredbi na temelju kojih je podnositelj zahtjeva za izdavanje privremene mjere koji traži pravnu zaštitu dužan u svojem zahtjevu za izdavanje privremene mjere navesti konkretan postupak javne nabave i konkretnu odluku naručitelja, čak i ako taj podnositelj zahtjeva u slučaju postupaka javne nabave bez prethodne obavijesti u pravilu ne zna koliko je netransparentnih postupaka javne nabave proveo naručitelj i koliko se odluka o dodjeli ugovora već donijelo u netransparentnim postupcima javne nabave?
9. Treba li zahtjev u pogledu poštenog suđenja pred sudom na temelju članka 47. Povelje o temeljnim pravima, uzimajući u obzir druge odredbe prava Unije, tumačiti na način da se tim odredbama dodjeljuju subjektivna prava i da se protiv primjeni austrijskih nacionalnih odredbi na temelju kojih je podnositelj zahtjeva za pokretanje postupka pravne zaštite dužan u svojem zahtjevu za izdavanje privremene mjere navesti konkretan postupak javne nabave i konkretne odluke naručitelja koje se mogu pobijati, a također su pobijane, čak i ako taj podnositelj zahtjeva u slučaju postupka javne nabave bez prethodne obavijesti koji smatra netransparentnim u pravilu ne može znati koliko je netransparentnih postupaka javne nabave proveo naručitelj i koliko se odluka o dodjeli ugovora već donijelo u netransparentnim postupcima javne nabave?

10. Treba li zahtjev u pogledu poštenog suđenja pred sudom na temelju članka 47. Povelje o temeljnim pravima, uzimajući u obzir druge odredbe prava Unije, tumačiti na način da se tim odredbama dodjeljuju subjektivna prava i da se protivne primjeni austrijskih nacionalnih odredbi na temelju kojih je podnositelj zahtjeva za izdavanje privremene mjere koji traži pravnu zaštitu dužan platiti paušalne pristojbe u iznosu koji prethodno ne može predvidjeti jer podnositelj zahtjeva u slučaju postupka javne nabave bez prethodne obavijesti koji smatra netransparentnim u pravilu ne može znati je li, a osobito koliko, netransparentnih postupaka javne nabave proveo naručitelj i s kojom procijenjenom vrijednosti ugovora te koliko se odluka o dodjeli ugovora koje se zasebno mogu pobijati već donijelo u netransparentnim postupcima javne nabave?

- (¹) Direktiva Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima (SL 1989., L 395, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 6., str. 3.)
- (²) Direktiva 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o dodjeli ugovorâ o koncesiji (SL 2014., L 94, str. 1. i ispravci SL 2015., L 114, str. 24. i SL 2018., L 82, str. 17.)
- (³) Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289. i ispravci SL 2014., L 160, str. 40. i SL 2016., L 202, str. 57.)
- (⁴) Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL 2014., L 94, str. 65. i ispravci 2015., L 275, str. 68., SL 2016., L 311, str. 26. i SL 2020., L 406, str. 67.)
- (⁵) Povelja Europske unije o temeljnim pravima (SL 2012., C 326, str. 391.)
- (⁶) Presuda od 19. prosinca 2018., Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust i Coopservice, ECLI:EU:C:2018:1034

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. travnja 2021. uputio Bundesverwaltungsgericht (Austrija) – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H./Republika Austrija i Bundesbeschaffung GmbH

(Predmet C-275/21)

(2021/C 320/22)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Podnositelj zahtjeva: EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H.

Druge stranke u postupku: Republika Austrija, Bundesbeschaffung GmbH

Prethodna pitanja

1. Je li postupak pravne zaštite koji se odvija u provedbi Direktive 89/665/EEZ (¹), kako je izmijenjena Direktivom 2014/23/EU (²), građanski i trgovački spor u skladu s člankom 1. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 (³)? Je li takav postupak za pravnu zaštitu iz prethodnog pitanja barem građanska stvar u skladu s člankom 81. stavkom 1. UFEU-a?
2. Treba li načelo ekvivalentnosti, uzimajući u obzir druge odredbe prava Unije, tumačiti na način da se njime pojedincu dodjeljuju subjektivna prava protiv države članice i da se protivni primjeni austrijskih nacionalnih odredbi na temelju kojih sud prije odlučivanja o zahtjevu za pravnu zaštitu, koji se mora odnositi na poništenje određene odluke javnog naručitelja koja se može zasebno pobijati, mora utvrditi vrstu postupka javne nabave i (procijenjenu) vrijednost ugovora kao i sve pobijane odluke u okviru određenih postupaka javne nabave koje se mogu zasebno pobijati, odnosno u svakom slučaju grupe u određenom postupku javne nabave kako bi potom predsjednik nadležnog sudskog vijeća zatražio otklanjanje nedostataka u podnesku radi obračuna pristojbi te u slučajevima neplaćanja pristojbe sudsko vijeće nadležno za odlučivanje o zahtjevu za pravnu zaštitu prije ili najkasnije istodobno s odbijanjem zahtjeva

za pravnu zaštitu zbog neplaćanja neplaćenih pristojbi odredilo pristojbe za postupak u drugim slučajevima gubitka prava ako u Austriji inače u građanskim stvarima, poput sporova zbog naknade štete ili u vezi sa zahtjevom za prestanak kršenja prava tržišnog natjecanja, neplaćanje pristojbi ne sprečava odlučivanje o tužbi, neovisno o pitanju pristojbi za postupke pravne zaštite koje se duguju u određenom iznosu, a također neplaćanje pristojbi za tužbe protiv rješenja donesenih u upravnom postupku ili, pak, pristojbi za tužbe odnosno revizije podnesene Verfassungsgerichtshofu (Ustavni sud, Austrija) ili Verwaltungsgerichtshofu (Visoki upravni sud, Austrija) kao pravni lijek protiv odluka upravnih sudova u Austriji, usporedbe radi, ne dovodi do odbijanja pravnog lijeka u slučaju neplaćanja pristojbi?

- 2.1. Treba li načelo ekvivalentnosti, uzimajući u obzir druge odredbe prava Unije, tumačiti na način da se protiv primjeni austrijskih nacionalnih odredbi na temelju kojih predsjednik sudskog vijeća kao sudac pojedinac prije odlučivanja o zahtjevu za izdavanje privremene mjere, poput one predviđene člankom 2. stavkom 1. točkom (a) Direktive 89/665, kako je izmijenjena Direktivom 2014/23, treba zatražiti otklanjanje nedostataka u podnesku radi pokretanja postupka naplate pristojbi u slučaju nedostatne uplate paušalnih pristojbi i taj sudac pojedinac mora odbiti zahtjev za izdavanje privremene mjere u slučaju neplaćanja pristojbi ako se u Austriji inače u građanskim stvarima za zahtjev za izdavanje privremene mjere koji je podnesen zajedno s tužbom ne plaćaju u skladu s Gerichtsgebührengesetzom (Zakon o sudskim pristojbama) dodatne paušalne sudske pristojbe osim onih koje se odnose na tužbu u prvostupanjskom postupku, a također se za zahtjeve za priznavanje suspenzivnog učinka koji su podneseni zajedno s tužbom protiv rješenja podnesenom upravnom sudu, revizijom podnesenom Verwaltungsgerichtshofu (Visoki upravni sud) ili tužbom podnesenom Verfassungsgerichtshofu (Ustavni sud) i koji imaju ulogu istu ili sličnu cilju pravne zaštite kao zahtjev za privremenu mjeru ne moraju platiti posebne pristojbe za te sporedne zahtjeve za priznavanje suspenzivnog učinka?
3. Treba li zahtjev iz članka 1. stavka 1. Direktive Vijeća 89/665, kako je izmijenjena Direktivom 2014/23, da se postupci ispitivanja nabave moraju što brže provoditi, uzimajući u obzir druge odredbe prava Unije, tumačiti na način da se tim zahtjevom u pogledu brzine dodjeljuje subjektivno pravo na brz postupak pravne zaštite i da mu se protiv primjena austrijskih nacionalnih odredbi na temelju kojih sud i u slučaju netransparentno provedenog postupka javne nabave prije odlučivanja o zahtjevu za pravnu zaštitu, koji se mora odnositi na poništenje određene odluke javnog naručitelja koja se može zasebno pobijati, mora uvijek utvrditi vrstu postupka javne nabave i (procijenjenu) vrijednost ugovora kao i sve pobijane odluke u okviru određenih postupaka javne nabave koje se mogu zasebno pobijati, odnosno u svakom slučaju grupe u određenom postupku javne nabave kako bi potom predsjednik sudskog vijeća zatražio otklanjanje nedostataka u podnesku radi obračuna pristojbi te u slučajevima neplaćanja pristojbi sudsko vijeće nadležno za odlučivanje o zahtjevu za pravnu zaštitu prije ili najkasnije istodobno s odbacivanjem zahtjeva za pravnu zaštitu zbog neplaćanja neplaćenih pristojbi odredilo pristojbe za postupak u drugim slučajevima gubitka prava?
4. Treba li pravo na pošteno suđenje pred sudom na temelju članka 47. Povelje o temeljnim pravima (*), uzimajući u obzir zahtjev u pogledu transparentnosti u skladu s člankom 18. stavkom 1. Direktive 2014/24/EU (†) i druge odredbe prava Unije, tumačiti na način da se protiv primjeni austrijskih nacionalnih odredbi na temelju kojih sud uvijek, i u slučaju netransparentno provedenog postupka javne nabave, prije odlučivanja o zahtjevu za pravnu zaštitu, koji se mora odnositi na poništenje određene odluke javnog naručitelja koja se može zasebno pobijati, mora utvrditi vrstu postupka javne nabave i (procijenjenu) vrijednost ugovora kao i sve pobijane odluke u okviru određenih postupaka javne nabave koje se mogu zasebno pobijati, odnosno u svakom slučaju grupe u određenom postupku javne nabave kako bi potom predsjednik sudskog vijeća zatražio otklanjanje nedostataka u podnesku radi obračuna pristojbi te u slučajevima neplaćanja pristojbi sudsko vijeće nadležno za odlučivanje o zahtjevu za pravnu zaštitu prije ili najkasnije istodobno s odbacivanjem zahtjeva za izdavanje privremene mjere zbog neplaćanja neplaćenih pristojbi odredilo podnositelju zahtjeva pristojbe za postupak u drugim slučajevima gubitka prava?
5. Treba li načelo ekvivalentnosti, uzimajući u obzir druge odredbe prava Unije, tumačiti na način da se njime pojedincu dodjeljuju subjektivna prava protiv države članice i da se protiv primjeni austrijskih nacionalnih odredbi na temelju kojih u slučaju neplaćanja paušalnih pristojbi za podnošenje pravnog sredstva protiv odluka naručitelja u smislu Direktive 89/665, u verziji koja je na snazi (odnosno, u svakom slučaju, i pravni lijek koji se odnosi na utvrđenje

nezakonitosti javne nabave radi naknade štete), (isključivo) sudsko vijeće upravnog suda, kao sudsko tijelo, mora odrediti neplaćene, ali dugovane paušalne pristojbe (zbog čega obveznik pristojbe ima manje mogućnosti pravne zaštite) ako se pristojbe za tužbu i pravni lijek u građanskom sudskom postupku u slučaju neplaćanja inače određuju rješenjem upravnog tijela u skladu sa Zakonom o sudskim pristojbama, a pristojbe za pravni lijek u upravnom pravu u pogledu žalbi podnesenih upravnom sudu ili Verfassungsgerichtshofu (Ustavni sud) odnosno pristojbe za revizije podnesene Verwaltungsgerichtshofu (Visoki upravni sud) u pravilu se u slučaju neplaćanja pristojbi također određuju rješenjem upravnog tijela, protiv kojeg (scil. rješenje o određivanju pristojbi) se u pravilu uvijek može podnijeti tužba upravnom sudu, a zatim opet revizija Verwaltungsgerichtshofu (Visoki upravni sud) ili tužba Verfassungsgerichtshofu (Ustavni sud)?

6. Treba li članak 1. stavak 1. Direktive 89/665, kako je izmijenjena Direktivom 2014/23, uzimajući u obzir druge odredbe prava Unije, tumačiti na način da je sklapanje okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom u smislu članka 33. stavka 3. Direktive 2014/24 sklapanje ugovora u smislu članka 2.a stavka 2. Direktive 89/665, kako je izmijenjena Direktivom 2014/23, i da je, prema tome, odluka naručitelja o tome s kojim se jednim gospodarskim subjektom na temelju članka 33. stavka 3. Direktive 2014/24 treba sklopiti taj okvirni sporazum odluka o dodjeli u skladu s člankom 2.a stavkom 1. Direktive 89/665, kako je izmijenjena Direktivom 2014/23?

6.1. Treba li izraz „ugovori na temelju tog sporazuma” iz članka 33. stavka 3. Direktive 2014/24 tumačiti na način da ugovor na temelju okvirnog sporazuma postoji kada naručitelj dodjeljuje poseban ugovor izričito na temelju sklopljenog okvirnog sporazuma? Ili navedeni odlomak „ugovori na temelju tog sporazuma” treba tumačiti na način da, ako je ukupna količina na koju se odnosi okvirni sporazum u smislu presude u predmetu C-216/17 ⁽⁶⁾, t. 64., već iscrpljena, više ne postoji ugovor na temelju prvobitno sklopljenog okvirnog sporazuma?

6.2. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 6.1.:

Uzimajući u obzir druge odredbe prava Unije, treba li članke 4. i 5. Direktive 2014/24 tumačiti na način da je procijenjena vrijednost pojedinačnog ugovora na temelju okvirnog sporazuma uvijek procijenjena vrijednost ugovora u skladu s člankom 5. stavkom 5. Direktive 2014/24? Ili je procijenjena vrijednost ugovora na temelju članka 4. te direktive u slučaju pojedinačnog ugovora sklopljenog na temelju okvirnog sporazuma vrijednost ugovora koja u skladu s člankom 5. te direktive proizlazi iz određivanja procijenjene vrijednosti ugovora u pogledu svakog ugovora o javnoj nabavi robe na temelju okvirnog sporazuma?

7. Treba li pravo na pošteno suđenje pred sudom na temelju članka 47. Povelje o temeljnim pravima, uzimajući u obzir druge odredbe prava Unije, tumačiti na način da se protiv primjeni odredbe na temelju koje naručitelj koji je određen u sporu o javnoj nabavi mora pružiti sve potrebne informacije i dostaviti sve potrebne isprave, i to uz mogućnost donošenja odluke zbog ogluhe na njegovu štetu, ako pravnom zastupniku ili zaposleniku tog naručitelja koji mora pružiti te informacije u ime naručitelja time prijete opasnost da se pružanjem informacija ili dostavljanjem isprava mora eventualno sâm izložiti kaznenom progonu?

8. Treba li zahtjev iz članka 1. stavka 1. Direktive Vijeća 89/665, kako je izmijenjena Direktivom 2014/23/EU – da se postupci ispitivanja nabave moraju, što je najvažnije, provoditi učinkovito – uz dodatno poštovanje prava na djelotvorni pravni lijek na temelju članka 47. Povelje o temeljnim pravima, uzimajući u obzir druge odredbe prava Unije, tumačiti na način da se tim odredbama dodjeljuju subjektivna prava i da se protiv primjeni nacionalnih odredbi na temelju kojih je podnositelj zahtjeva za pravnu zaštitu dužan u svojem zahtjevu za pravnu zaštitu navesti konkretan postupak javne nabave i konkretnu odluku naručitelja koja se može zasebno pobijati, čak i ako taj podnositelj zahtjeva u slučaju postupaka javne nabave bez prethodne objave poziva na nadmetanje u pravilu ne zna je li naručitelj na temelju nacionalnog prava proveo postupke izravne dodjele koje podnositelj zahtjeva smatra netransparentnima ili pregovaračke postupke bez prethodne objave poziva na nadmetanje odnosno je li proveden jedan ili više netransparentnih postupaka javne nabave u kojima je donesena jedna ili više odluka koje se mogu zasebno pobijati?

9. Treba li zahtjev u pogledu poštenog suđenja pred sudom na temelju članka 47. Povelje o temeljnim pravima, uzimajući u obzir druge odredbe prava Unije, tumačiti na način da se tom odredbom dodjeljuju subjektivna prava i da se protiv primjene nacionalnih odredbi na temelju kojih je podnositelj zahtjeva za pravnu zaštitu dužan u svojem zahtjevu za pravnu zaštitu navesti konkretan postupak javne nabave i konkretne odluke naručitelja koje se mogu pobijati, čak i ako taj podnositelj zahtjeva u slučaju postupaka javne nabave bez prethodne objave poziva na nadmetanje u pravilu ne zna je li naručitelj na temelju nacionalnog prava proveo postupke izravne dodjele koje podnositelj zahtjeva smatra netransparentnima ili pregovaračke postupke bez prethodne objave poziva na nadmetanje odnosno je li proveden jedan ili više netransparentnih postupaka javne nabave u kojima je donesena jedna ili više odluka koje se mogu zasebno pobijati?
10. Treba li zahtjev u pogledu poštenog suđenja pred sudom na temelju članka 47. Povelje o temeljnim pravima, uzimajući u obzir druge odredbe prava Unije, tumačiti na način da se tom odredbom dodjeljuju subjektivna prava i da se protiv primjene nacionalnih odredbi na temelju kojih je podnositelj zahtjeva za pravnu zaštitu dužan platiti paušalne pristojbe u iznosu koji prethodno ne može predvidjeti jer podnositelj zahtjeva u slučaju postupka dodjele ugovora bez prethodne obavijesti koji smatra netransparentnim u pravilu ne može znati je li naručitelj na temelju nacionalnog prava proveo postupke izravne dodjele ili netransparentne pregovaračke postupke bez prethodne objave poziva na nadmetanje i koja je procijenjena vrijednost ugovora u slučaju eventualno provedenog pregovaračkog postupka bez prethodne objave poziva na nadmetanje odnosno koliko se već donijelo odluka koje se mogu zasebno pobijati?

- (¹) Direktiva Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima (SL 1989., L 395, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 6., str. 3.)
- (²) Direktiva 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o dodjeli ugovora o koncesiji (SL 2014., L 94, str. 1. i ispravci SL 2015., L 114, str. 24. i SL 2018., L 82, str. 17.)
- (³) Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289. i ispravci SL 2014., L 160, str. 40. i SL 2016., L 202, str. 57.)
- (⁴) Povelja Europske unije o temeljnim pravima (SL 2012., C 326, str. 391.)
- (⁵) Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL 2014., L 94, str. 65. i ispravci 2015., L 275, str. 68., SL 2016., L 311, str. 26. i SL 2020., L 406, str. 67.)
- (⁶) Presuda od 19. prosinca 2018., Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust i Coopservice, ECLI:EU:C:2018:1034

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. svibnja 2021. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger regGenmbH (AKM)/Canal+ Luxembourg Sàrl

(Predmet C-290/21)

(2021/C 320/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger regGenmbH (AKM)

Tuženik: Canal+ Luxembourg Sàrl

Druge stranke u postupku: Tele 5 TM-TV GmbH, Österreichische Rundfunksender GmbH & Co. KG, Seven.One Entertainment Group GmbH, ProsiebenSat 1 PULS 4 GmbH

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. stavak 2. točku (b) Direktive Vijeća 93/83/EEZ od 27. rujna 1993. o koordinaciji određenih pravila s obzirom na autorsko pravo i srodna prava koja se odnose na satelitsko emitiranje i kabelsko reemitiranje ⁽¹⁾ tumačiti na način da ne samo organizacija za radiodifuziju, nego i pružatelj usluga satelitskih paketa koji sudjeluje u nedjeljivoj i jedinstvenoj radnji emitiranja, za koju je eventualno potrebna suglasnost, radnju korištenja obavlja samo u onoj državi u kojoj se, pod kontrolom i odgovornošću organizacije za radiodifuziju, programski signali unesu u neprekinuti komunikacijski lanac koji vodi do satelita i natrag prema zemlji, što rezultira time da sudjelovanje pružatelja usluga satelitskih paketa u radnji emitiranja ne može dovesti do povrede autorskih prava u državi prijema?

2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje:

Treba li pojam „priopćavanje javnosti” iz članka 1. stavka 2. točaka (a) i (c) Direktive 93/83 kao i članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu ⁽²⁾ tumačiti na način da tijekom priopćavanja javnosti putem satelita pružatelj usluga satelitskih paketa koji sudjeluje kao daljnji akter, koji više kodiranih signala visoke razlučivosti besplatnih i naplatnih televizijskih programa različitih organizacija za radiodifuziju prema svojoj volji uvezuje u paket i na taj način kreiran samostalan audiovizualni proizvod nudi svojim kupcima uz naknadu, treba posebno odobrenje nositelja dotičnih prava i u pogledu zaštićenih sadržaja besplatnih TV programa sadržanih u programskom paketu iako on svojim kupcima u tom smislu ionako omogućava samo pristup takvim djelima koja su na području emitiranja već svima besplatno dostupna, premda u lošijoj kvaliteti standardne razlučivosti?

⁽¹⁾ SL 1993., L 248, str. 15. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 77.)

⁽²⁾ SL 2001., L 167, str. 10. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 119.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. svibnja 2021. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) –
UI/Österreichische Post AG**

(Predmet C-300/21)

(2021/C 320/24)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: UI

Tuženik: Österreichische Post AG

Prethodna pitanja

1. Zahtijeva li se dodjelom naknade štete na temelju članka 82. Opće uredbe o zaštiti podataka (Uredba (EU) 2016/679 ⁽¹⁾) da uz povredu odredbi Opće uredbe o zaštiti podataka treba biti riječ i o tome da je tužitelj pretrpio štetu ili je već povreda odredbi Opće uredbe o zaštiti podataka kao takva dovoljna za dosuđivanje naknade štete?

2. Postoje li uz načela djelotvornosti i ekvivalentnosti i drugi zahtjevi prava Unije u pogledu određivanja naknade štete?

3. Je li u skladu s pravom Unije stajalište prema kojem je uvjet za dodjelu naknade nematerijalne štete taj da treba postojati posljedica ili rezultat povrede prava kojom se nanosi barem znatna šteta i koja premašuje samo nezadovoljstvo prouzročeno povredom prava?

(¹) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1. i ispravci SL 2018., L 127, str. 2. I SL 2021., L 74, str. 35.)

Žalba koju su 17. svibnja 2021. podnijeli Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 5. ožujka 2021. u predmetu T-885/19, Aquind i dr./Komisija

(Predmet C-310/21 P)

(2021/C 320/25)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS (zastupnici: S. Goldberg, E. White, C. Davis, *solicitors*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Savezna Republika Njemačka, Kraljevina Španjolska, Francuska Republika

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukine pobijano rješenje;
- utvrdi da je tužba iz prvostupanjskog postupka osnovana i poništi Delegiranu uredbu Komisije (EU) 2020/389 (¹) u dijelu u kojem se odnosi na žalitelje; i
- naloži Komisiji snošenje troškova žalbenog postupka i postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelji tvrde da je Delegiranu uredbu Komisije (EU) 2020/389 trebalo smatrati konačnim aktom na dan njezina donošenja a ne na dan njezina stupanja na snagu, kojem ni Parlament ni Vijeće nisu prigovorili. Kao takva, ta se uredba mogla pobijati čak i prije datuma njezine objave. Žalitelji stoga smatraju da je Opći sud pogrešno primijenio sudsku praksu Suda u pogledu akata koji se ne mogu pobijati.

(¹) Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/389 od 31. listopada 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 347/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s popisom projekata od zajedničkog interesa Unije (SL 2020., L 74, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. svibnja 2021. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) – CM/TimePartner Personalmanagement GmbH

(Predmet C-311/21)

(2021/C 320/26)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: CM

Tuženik: TimePartner Personalmanagement GmbH

Prethodna pitanja

1. Kako se definira pojam „opće zaštite za radnike zaposlene kod poduzeća za privremeno zapošljavanje” iz članka 5. stavka 3. Direktive 2008/104/EZ (!) i obuhvaća li osobito više od onoga što je u skladu s nacionalnim pravom i pravom Unije nužno određeno kao zaštita za sve radnike?
2. Koje uvjete i kriterije treba ispuniti za pretpostavku da se odredbe koje odstupaju od načela jednakog postupanja utvrđenog u članku 5. stavku 1. Direktive 2008/104/EZ u pogledu uvjeta rada i zapošljavanja radnika zaposlenih kod poduzeća za privremeno zapošljavanje u kolektivnom ugovoru utvrđuju uz istodobno poštovanje opće zaštite za radnike zaposlene kod poduzeća za privremeno zapošljavanje?
 - (a) Odnosi li se ispitivanje poštovanja opće zaštite, apstraktno, na uvjete rada iz kolektivnog ugovora za radnike zaposlene kod poduzeća za privremeno zapošljavanje koji su obuhvaćeni područjem primjene tog kolektivnog ugovora ili je potrebno provesti usporedno ocjenjujuće razmatranje uvjeta rada iz kolektivnog ugovora i uvjeta rada koji postoje u poduzeću kojem se ustupaju radnici zaposleni kod poduzeća za privremeno zapošljavanje (poduzeće korisnik)?
 - (b) Prilikom odstupanja od načela jednakog postupanja u pogledu plaće, je li u skladu s odredbom o poštovanju opće zaštite iz članka 5. stavka 3. Direktive 2008/104/EZ nužno postojanje radnog odnosa na neodređeno vrijeme između pružatelja usluge ustupanja radnika i radnika zaposlenog kod poduzeća za privremeno zapošljavanje?
3. Treba li nacionalni zakonodavac socijalnim partnerima odrediti uvjete i kriterije za poštovanje opće zaštite za radnike zaposlene kod poduzeća za privremeno zapošljavanje u smislu članka 5. stavka 3. Direktive 2008/104/EZ ako im omogućuje da sklapaju kolektivne ugovore koji sadržavaju odredbe koje odstupaju od obveze jednakog postupanja u pogledu uvjeta rada i zapošljavanja radnika zaposlenih kod poduzeća za privremeno zapošljavanje i ako se nacionalnim sustavom kolektivnih ugovora predviđaju zahtjevi na temelju kojih se može očekivati primjerena ravnoteža interesa između strana kolektivnog ugovora (takozvano jamstvo točnosti kolektivnih ugovora)?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na treće pitanje:
 - (a) Je li poštovanje opće zaštite za radnike zaposlene kod poduzeća za privremeno zapošljavanje u smislu članka 5. stavka 3. Direktive 2008/104/EZ zajamčeno zakonskim odredbama kojima se, kao i verzijom Arbeitnehmerüberlassungsgesetz (Zakon o ustupanju radnika) koja je na snazi od 1. travnja 2017., predviđaju donja granica plaća za radnike zaposlene kod poduzeća za privremeno zapošljavanje, maksimalno trajanje ustupanja istom poduzeću korisniku, vremensko ograničenje odstupanja od načela jednakog postupanja u pogledu plaće, neprimjenjivost odredbe kolektivnog ugovora koja odstupa od načela jednakog postupanja za radnike zaposlene kod poduzeća za privremeno zapošljavanje koji su unutar zadnjih šest mjeseci prije ustupanja poduzeću korisniku napustili tog poslodavca ili poslodavca koji s poduzećem korisnikom čini koncern u smislu članka 18. Aktiengesetz (Zakon o dioničkim društvima) te obveza poduzeća korisnika da radniku zaposlenom kod poduzeća za privremeno zapošljavanje načelno pod istim uvjetima kao trajno zaposlenim radnicima omogući pristup prednostima ili kolektivnim pogodnostima (posebno za skrb za djecu, prehranu i usluge prijevoza)?
 - (b) U slučaju potvrdnog odgovora:

Vrijedi li to i ako u određenim zakonskim odredbama, primjerice u verziji Zakona o ustupanju radnika koja je bila na snazi do 31. ožujka 2017., nije predviđeno vremensko ograničenje odstupanja od načela jednakog postupanja u pogledu plaće i ako se vremenski ne konkretizira zahtjev da ustupanje smije biti samo „privremeno”?
5. U slučaju negativnog odgovora na treće pitanje:

Smiju li nacionalni sudovi u slučaju odredaba kolektivnih ugovora u skladu s člankom 5. stavkom 3. Direktive 2008/104/EZ koje odstupaju od načela jednakog postupanja u pogledu uvjeta rada i zapošljavanja radnika zaposlenih kod poduzeća za privremeno zapošljavanje bez ograničenja ispitati utvrđuju li se odstupanja u tim kolektivnim ugovorima uz istodobno poštovanje opće zaštite za radnike zaposlene kod poduzeća za privremeno zapošljavanje ili je li

člankom 28. Povelje o temeljnim pravima i/ili upućivanjem na „autonomiju socijalnih partnera” u uvodnoj izjavi 19. Direktive 2008/104/EZ određeno da strane kolektivnog ugovora u pogledu poštovanja opće zaštite za radnike zaposlene kod poduzeća za privremeno zapošljavanje imaju marginu prosudbe protiv koje su dopušteni samo ograničeni pravni lijekovi i, u slučaju potvrdnog odgovora, koliki je opseg te margine prosudbe?

- (¹) Direktiva 2008/104/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o radu preko poduzeća za privremeno zapošljavanje (SL 2008., L 327, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 280.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. svibnja 2021. uputio Raad van State (Belgija) – Monument Vandekerckhove NV/Stad Gent, intervenijenti: Denys NV, Aelterman BVBA

(Predmet C-316/21)

(2021/C 320/27)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Monument Vandekerckhove NV

Tuženik: Stad Gent

Intervenijenti: Denys NV, Aelterman BVBA

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 63. stavak 1. drugi podstavak Direktive 2014/24/EU (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ, kao takav i u vezi s načelima prava Unije o jednakom postupanju, nediskriminaciji i transparentnosti prilikom provedbe postupka javne nabave, tumačiti na način da je javni naručitelj, ako utvrdi da subjekt čije sposobnosti gospodarski subjekt namjerava iskoristiti ne ispunjava kriterije za odabir, obavezan zatražiti zamjenu tog subjekta ili pak na način da javni naručitelj u tim okolnostima raspolaže mogućnošću da zatraži tu zamjenu ako gospodarski subjekt želi biti odabran?
2. Postoje li okolnosti u kojima javni naručitelj, također ovisno o tijeku postupka javne nabave, (više) ne smije odnosno ne može, na temelju načela jednakog postupanja, nediskriminacije i transparentnosti, zahtijevati da se provede ta zamjena?

(¹) SL 2014., L 94, str. 65.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. svibnja 2021. uputio Raad van State (Nizozemska) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/B.

(Predmet C-323/21)

(2021/C 320/28)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Druga stranka u postupku: B.

Prethodna pitanja

1. (a) Treba li pojam „država članica moliteljica” u smislu članka 29. stavka 2. Uredbe (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (SL 2013., L 180 ⁽¹⁾) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 108. i ispravak SL 2017., L 49, str. 50.) tumačiti na način da se odnosi na državu članicu (u ovom slučaju treću državu članicu, odnosno Nizozemsku) koja je kao posljednja podnijela zahtjev za prihvat ili ponovni prihvat drugoj državi članici?
- (b) Ako je odgovor na to pitanje niječan: ima li činjenica, da je između dvije države članice (u ovom slučaju Njemačke i Italije) prethodno sklopljen sporazum o priznavanju odgovornosti, posljedice po pravne obveze treće države članice (u ovom slučaju Nizozemske) u skladu s Uredbom Dublin III prema strancu ili državama članicama koje su stranke tog prethodnog sporazuma i, ako da, koje?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan: Treba li članak 27. stavak 1. Uredbe (EU) br. 604/2013, u vezi s njezinom uvodnom izjavom 19., tumačiti na način da mu se protivi to da podnositelj zahtjeva za međunarodnu zaštitu u okviru pravnog sredstva protiv odluke o transferu s uspjehom ističe da se transfer ne može provesti jer je rok za transfer koji je prethodno dogovoren između dvije države članice (u ovom slučaju Njemačke i Italije) istekao?

⁽¹⁾ Str. 31.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. svibnja 2021. uputio Raad van State (Nizozemska) –
Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/F.**

(Predmet C-324/21)

(2021/C 320/29)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Druga stranka u postupku: F.

Prethodna pitanja

Treba li članak 29. Uredbe (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (SL 2013., L 180 ⁽¹⁾) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 108. i ispravak SL 2017., L 49, str. 50.), tumačiti na način da rok za transfer koji teče, u smislu članka 29. stavaka 1. i 2., ponovno počinje teći u trenutku kada stranac, nakon što je bijegom osujetio transfer koji je trebala provesti država članica, u drugoj (u ovom slučaju trećoj) državi članici podnese novi zahtjev za međunarodnu zaštitu?

⁽¹⁾ str. 31.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. svibnja 2021. uputio Raad van State (Nizozemska)–
K./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Predmet C-325/21)

(2021/C 320/30)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: K.

Druga stranka u postupku: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 29. Uredbe (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (SL 2013., L 180 ⁽¹⁾) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 108. i ispravak SL 2017., L 49, str. 50.), tumačiti na način da rok za transfer koji teče, u smislu članka 29. stavaka 1. i 2., ponovno počinje teći u trenutku kada stranac, nakon što je bijegom osujetio transfer koji je trebala provesti država članica, u drugoj (u ovom slučaju trećoj) državi članici podnese novi zahtjev za međunarodnu zaštitu?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje niječan: Treba li članak 27. stavak 1. Uredbe (EU) br. 604/2013, u vezi s njezinom uvodnom izjavom 19., tumačiti na način da mu se protivi to da podnositelj zahtjeva za međunarodnu zaštitu u okviru pravnog sredstva protiv odluke o transferu s uspjehom ističe da se transfer ne može provesti jer je rok za transfer koji je prethodno dogovoren između dvije države članice (u ovom slučaju Francuske i Austrije) istekao, što za posljedicu ima to da je rok u kojem Nizozemska može provesti transfer istekao?

⁽¹⁾ str. 31.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. lipnja 2021. uputio Vrhoven administrativni sud (Bugarska) –
PV/Zamestnik izpalnitelen direktor na Daržaven fond „Zemedelie”**

(Predmet C-343/21)

(2021/C 320/31)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhoven administrativni sud

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: PV

Tuženik: Zamestnik izpalnitelen direktor na Daržaven fond „Zemedelie”

Prethodna pitanja

1. Može li se na temelju tumačenja članka 45. stavka 4. Uredbe (EZ) br. 1974/2006 ⁽¹⁾ o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe (EZ) br. 1698/2005 pretpostaviti da je u slučaju kao što je ovaj riječ o „arondaciji” ili „okrupnjavanju zemljišta” zbog kojeg korisnik ne može ispunjavati preuzete obveze?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, opravdava li činjenica da država članica nije poduzela potrebne mjere kako bi omogućila prilagođavanje korisnikovih obveza novonastalom stanju gospodarstva to da se ne zahtijeva povrat sredstava za razdoblje u kojemu je obveza bila na snazi?
3. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje, na koji način treba tumačiti članak 31. Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009⁽²⁾ od 19. siječnja 2009. ako se uzmu u obzir činjenice utvrđene u glavnom postupku i kakve je prirode rok iz članka 75. stavka 2. Uredbe Komisije (EZ) br. 1122/2009⁽³⁾ od 30. studenoga 2009. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009?

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 1974/2006 od 15. prosinca 2006. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 o potpori ruralnom razvoju iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL 2006., L 368, str. 15.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 19., str. 59.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 73/2009 od 19. siječnja 2009. o utvrđivanju zajedničkih pravila za programe izravne potpore za poljoprivrednike u okviru zajedničke poljoprivredne politike i utvrđivanju određenih programa potpore za poljoprivrednike, o izmjeni uredaba (EZ) br. 1290/2005, (EZ) br. 247/2006, (EZ) br. 378/2007 i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1782/2003 (SL 2009., L 30, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 19., str. 59.)

⁽³⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 1122/2009 od 30. studenoga 2009. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 u pogledu višestruke sukladnosti, modulacije i integriranog administrativnog i kontrolnog sustava, u okviru programa izravne potpore za poljoprivrednike predviđenih u navedenoj Uredbi, kao i za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 u pogledu višestruke sukladnosti u okviru programa potpore predviđenog za sektor vina (SL 2009., L 316, str. 65.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 19., str. 59. i ispravak 2013., L 246, str. 3.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. svinja 2021. uputio Østre Landsret (Danska) – A1 i A2/I

(Predmet C-352/21)

(2021/C 320/32)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Østre Landsret

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: A1 i A2

Druga stranka u žalbenom postupku: I

Prethodna pitanja

Treba li članak 15. točka 5. Uredbe Bruxelles I, ⁽¹⁾ u vezi s njezinim člankom 16. točkom 5., tumačiti na način da osiguranje trupa rekreacijskih plovila koja se ne koriste u gospodarske svrhe spada pod iznimku predviđenu u članku 16. točki 5. te uredbe i da stoga čini ugovor o osiguranju koji sadržava u smislu članka 15. točke 5. te uredbe valjan sporazum o izboru nadležnog suda kojim se odstupa od pravila propisanog u članku 11. te uredbe?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. lipnja 2021. uputio Oberlandesgericht Bamberg (Njemačka) –
kazneni postupak protiv MR**

(Predmet C-365/21)

(2021/C 320/33)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Bamberg

Stranke glavnog postupka

MR

Prethodna pitanja

1. Je li članak 55. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma (CISA) ⁽¹⁾ u skladu s člankom 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i još na snazi ako se njime dopušta odstupanje od načela *ne bis in idem* na način da ugovorna stranka prilikom ratifikacije, prihvaćanja ili odobrenja te konvencije može izjaviti da je članak 54. CISA-e ne obvezuje ako djela, na koje se strana presuda odnosi, predstavljaju djela protiv nacionalne sigurnosti ili drugih jednako važnih interesa te ugovorne stranke?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

protivi li se člancima 54. i 55. CISA-e i člancima 50. i 52. Povelje tumačenje koje su njemački sudovi dali o izjavi (Bundesgesetzblatt 1994. II 631) koju je Savezna Republika Njemačka podnijela prilikom ratifikacije CISA-e u pogledu članka 129. Strafgesetzbucha (Kazneni zakonik, u daljnjem tekstu: StGB) ako su izjavom obuhvaćena i zločinačka udruženja, poput onih o kojima je riječ u ovom slučaju, koja su isključivo umiješana u kaznena djela protiv imovine te koja osim toga nemaju nikakve političke, ideološke, vjerske ili filozofske ciljeve i koja nisu namjeravala na nezakonit način utjecati na politiku, medije, javnu upravu, pravosuđe ili gospodarstvo?

⁽¹⁾ Konvencija o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama (SL 2000., L 239, str. 19.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 9., str. 12. i ispravak SL 2018., L 41, str. 15.)

**Žalba koju je 24. lipnja 2021. podnijela Europska središnja banka protiv presude Općeg suda (drugo
vijeće) od 14. travnja 2021. u predmetu T-504/19, Crédit lyonnais/ESB**

(Predmet C-389/21 P)

(2021/C 320/34)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska središnja banka (zastupnici: C. Zilioli, R. Ugena, M. Ioannidis, F. Bonnard, agenti)

Druga stranka u postupku: Crédit lyonnais

Zahtjev

- ukinuti pobijanu presudu;
- naložiti Crédit lyonnaisu snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

ESB tvrdi da pobijanu presudu treba ukinuti uz obrazloženje da je Opći sud:

- prekoračio granice sudskog nadzora, time što je ESB-ovu ocjenu složenih gospodarskih elemenata zamijenio svojom vlastitom, čime je povrijedio standard koji je u tom području utvrdio sud Unije;
- povrijedio svoju obvezu obrazlaganja, time što ESB-u nije omogućio da razumije u čemu je njegova ocjena dvostrukog državnog jamstva odobrenog u okviru regulirane štednje mogla biti zahvaćena pogreškom;
- iskrivio elemente koji su mu bili podneseni tijekom spora, time što je očito pogrešno tumačio odluku koja je osporavana u prvostupanjskom postupku (odluka ECB-SSM-2019-FRCAG-39 od 3. svibnja 2019.) i metodologiju koju je primijenio ESB i u odnosu na koju je bio ispitan zahtjev za izuzeće koji je podnio Crédit lyonnais;
- povrijedio članak 4. stavak 1. točku (94) Uredbe br. 575/2013 kako je izmijenjena⁽¹⁾ time što je definiciji rizika prekomjerne financijske poluge dodao kriterije koji u njoj nisu navedeni, te povrijedio članak 429. stavak 14. Uredbe br. 575/2013, kako je izmijenjena, koji se odnosi na izuzeće od izračuna omjera financijske poluge određenih izloženosti, time što je lišio ESB diskrecijske ovlasti koju mu dodjeljuje taj članak.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL 2013., L 176, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 13., str. 3. i ispravak SL 2017., L 20, str. 2.), kako je izmijenjena Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2015/62 od 10. listopada 2014. o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu omjera financijske poluge (SL 2015., L 11, str. 37. i ispravci SL 2017., L 60, str. 64. i SL 2016., L 332, str. 31.).

**Rješenje predsjednika Suda od 19. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – B/Finanzamt Österreich, anciennement Finanzamt Wien
9/18/19**

(Predmet C-1/20)⁽¹⁾

(2021/C 320/35)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 137, 27. 4. 2020.

**Rješenje predsjednika šestog vijeća Suda od 20. svibnja 2021. – Vanda Pharmaceuticals Ltd/Europske
komisije**

(Predmet C-115/20 P)⁽¹⁾

(2021/C 320/36)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik šestog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 137, 27. 4. 2020.

Rješenje predsjednika Suda od 11. svibnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Judicial da Comarca dos Açores – Portugal) – NM, NR, BA, XN, FA/Sata Air Açores – Sociedade Açoriana de Transportes Aéreos, SA

(Predmet C-578/20) ⁽¹⁾

(2021/C 320/37)

Jezik postupka: portugalski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 28, 25. 1. 2021.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 30. lipnja 2021. – BZ/ESB

(Predmet T-554/16) ⁽¹⁾

(„Javna služba – Osoblje ESB-a – Zahtjev za priznanje profesionalnog uzroka bolesti – Članici 6.3.11. do 6.3.13. Pravilnika o osoblju ESB-a – Nepravilnost postupka – Nepostojanje izvješća o istrazi – Izvanugovorna odgovornost”)

(2021/C 320/38)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: BZ (zastupnik: S. Pappas, odvjetnik)

Tuženik: Europska središnja banka (zastupnici: E. Carlini i F. Malfrière, agenti, uz asistenciju B. Wägenbaura, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na članku 270. UFEU-a i na članku 50.a Statuta Suda Europske unije kojim se traži, s jedne strane, poništenje odluke ESB-a od 23. srpnja 2014. kojom je okončan postupak priznanja profesionalnog uzroka tužiteljčine bolesti i, s druge strane, naknada imovinske i neimovinske štete koju je tužiteljica navodno pretrpjela zbog te odluke.

Izreka

1. Poništava se odluka Europske središnje banke (ESB) od 23. srpnja 2014. kojom je okončan postupak priznanja profesionalnog uzroka bolesti osobe BZ.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. ESB-u se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 279 od 24. 8. 2015. (predmet prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-79/15 i prenesen Općem sudu Europske unije 1. 9. 2016.)

Presuda Općeg suda od 30. lipnja 2021. – FD/Zajedničko poduzeće Fusion for Energy

(Predmet T-641/19) ⁽¹⁾

(„Javna služba – Privremeno osoblje – Ugovor na određeno vrijeme – Odluka o neproduženju – Psihičko uznemiravanje – Zlouporaba ovlasti – Dužnost brižnog postupanja – Jednako postupanje – Odgovornost)

(2021/C 320/39)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: FD (zastupnik: M. Casado García-Hirschfeld, odvjetnica)

Tuženik: Europsko zajedničko poduzeće za ITER i razvoj energije fuzije (zastupnici: R. Hanak i G. Poszler, agenti, uz asistenciju B. Wagenbaura, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a za, s jedne strane, poništenje, u biti, odluke Europskog zajedničkog poduzeća za ITER i razvoj energije fuzije od 3. prosinca 2018. da ne produlji tužitelj ugovor na određeno vrijeme i, s druge strane, naknadu imovinske i neimovinske štete koje je navodno pretrpio nakon te odluke, u pogledu opće strategije uznemiravanja za koju smatra da je pretrpio.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Osobi FD nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 383, 11. 11. 2019.

Presuda Općeg suda od 30. lipnja 2021. – GW/Revizorski sud

(Predmet T-709/19) (¹)

(„Javna služba – Dužnosnici – Dužnosnik koji ima potpunu trajnu invalidnost – Redovan liječnički pregled – Modaliteti – Zahtjev za pokretanje postupka pred Odborom za utvrđivanje invalidnosti – Odbijanje – Članak 15. Priloga VIII. Pravilniku o osoblju – Zaključak br. 273/15 Vijeća voditelja administracije – Dužnost brižnog postupanja”)

(2021/C 320/40)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: GW (zastupnik: J.-N. Louis, odvjetnik)

Tuženik: Europski revizorski sud (zastupnik: C. Lesauvage, agent)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a kojim se traži poništenje odluke Revizorskog suda od 22. svibnja 2019. kojom je odbijen tužitelj zahtjev za pokretanje postupka pred Odborom za utvrđivanje invalidnosti.

Izreka

1. Poništava se odluka Europskog revizorskog suda od 22. svibnja 2019. kojom je odbijen zahtjev osobe GW za pokretanje postupka pred Odborom za utvrđivanje invalidnosti.
2. Revizorskom sudu nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 413, 9. 12. 2019.

Presuda Općeg suda od 30. lipnja 2021. – GY/ESB**(Predmet T-746/19) ⁽¹⁾****(„Javna služba – Osoblje ESB-a – Primici od rada – Naknada za kućanstvo – Izmjena postojećeg sustava – Odbijanje zahtjeva za 2019. godinu – Prigovor nezakonitosti – Jednako postupanje – Nepostojanje prijelaznih mjera”)**

(2021/C 320/41)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: GY (zastupnici: L. Levi i A. Champetier, odvjetnice)

Tuženik: Europska središnja banka (zastupnici: F. von Lindeiner i D. Nessaf, agenti, uz asistenciju B. Wägenbaura, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a i članka 50.a Statuta Suda Europske unije kojim se traži poništenje ESB-ove odluke od 28. siječnja 2019. kojom je odlučeno da se tužitelju neće dodijeliti naknada za kućanstvo za 2019. godinu.

Izreka

1. Odluka Europske središnje banke (ESB) od 28. siječnja 2019. poništava se u dijelu u kojem je osobi GY odbijena dodjela naknade za kućanstvo za 2019. godinu.
2. ESB-u se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 36, 3. 2. 2020.

Presuda Općeg suda od 30. lipnja 2021. – Mélin/Parlament**(Predmet T-51/20) ⁽¹⁾****(„Institucionalno pravo – Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima u Parlamentu – Naknada za parlamentarnu pomoć – Povrat neosnovano isplaćenih iznosa – Prigovor nezakonitosti – Prava obrane – Pogreška koja se tiče činjenica”)**

(2021/C 320/42)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: Joëlle Mélin (Aubagne, Francuska) (zastupnik: F. Wagner, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: M. Ecker i S. Seyr, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje odluke glavnog tajnika Parlamenta od 17. prosinca 2019. o povratu iznosa od 130 339,35 eura koji je tužiteljici neosnovano isplaćen na temelju parlamentarne pomoći i pripadajuće obavijesti o dugovanju od 18. prosinca 2019.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Joëlle Mélin nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 87, 16. 3. 2020.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 22. lipnja 2021. – Portugal/Komisija**(Predmet T-95/21 R)**

(„Privremena pravna zaštita – Državne potpore – Program potpore koji je proveo Portugal za slobodnu zonu Madeire – Primjena tog programa potpore na temelju povrede odluka Komisije C(2007) 3037 final i C(2013) 4043 final – Odluka kojom se program potpora proglašava nespojivim s unutarnjim tržištem i nalaže povrat potpora – Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Nepostojanje hitnosti”)

(2021/C 320/43)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Portugalska Republika (zastupnici: L. Inez Fernandes, L. Borrego, P. Barros da Costa, M. Marques i A. Soares de Freitas, agenti, uz asistenciju M. Gorrão-Henriquesa i A. Saavedre, odvjetnika)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: P. Arenas i G. Braga da Cruz, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na člancima 278. i 279. UFEU-a za određivanje privremenih mjera radi, s jedne strane, suspenzije primjene Odluke Komisije C(2020) 8550 final od 4. prosinca 2020. o programu potpore SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) koji je proveo Portugal za slobodnu zonu Madeire (ZFM) — Program III. i, s druge strane, nalaganja Komisiji da tu odluku ne objavi u Službenom listu Europske unije dok se ne donese presuda u glavnom postupku.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 22. lipnja 2021. – Polynt/ECHA**(Predmet T-207/21 R)**

(„Privremena pravna zaštita – REACH – Tvar heksahidro-4-metilftalni anhidrid – Obveza registracije – Evaluacija dosjea – Razmatranje prijedloga ispitivanja – Obveza pružanja određenih informacija za koje su potrebni pokusi na životinjama – Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Nepostojanje hitnosti”)

(2021/C 320/44)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Polynt SpA (Scanzorosciate, Italija) (zastupnici: C. Mereu, P. Sellar i S. Abdel Qader, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za kemijske proizvode (zastupnici: M. Heikkilä, W. Broere i N. Knight, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na člancima 278. i 279. UFEU-a, kojim se traži suspenzija primjene odluke žalbene komisije ECHA-e A-015-2019 od 9. veljače 2021., koja tužitelja poziva da provede produljeno ispitivanje reproduktivne toksičnosti na jednoj generaciji (EOGRTS) tvari heksahidro-4-metilftalni anhidrid ili određivanje bilo koje druge privremene mjere koju bi se smatralo prikladnom.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 18. svibnja 2021. – eSlovensko/Komisija

(Predmet T-295/21)

(2021/C 320/45)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: eSlovensko (Lučenec, Slovačka) (zastupnik: B. Fridrich, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije, točnije pojedinačni pravni akt naslovljen „Nalog za povrat i obavijest o terećenju”, referentni broj ARES(2021)1955613, koji je Europska Komisija, GU za komunikacijske mreže, sadržaje i tehnologije donijela 18. ožujka 2021.;
- naloži Europskoj komisiji da provede novu reviziju financijskih zahtjeva i proglasi predmetne troškove prihvatljivima u skladu sa sporazumom o bespovratnim sredstvima „Slovak Safer Internet”, br. SI-2010-SIC-1231002;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim se traži poništenje tuženikove odluke i naloga za povrat, referentni broj ARES(2021)1955613 zbog bitne povrede postupka, povrede Ugovora ili bilo kojeg pravila koje se odnosi na primjenu Ugovora ili zlouporabu ovlasti, osobito pogrešne pravne ocjene činjenica i utvrđenja (povreda prava obrane, povreda prava na dobru upravu, povreda načela proporcionalnosti, načela pravne sigurnosti, vladavine prava, legitimnih očekivanja i zabrane retroaktivnosti, neodgovarajuća pravna ocjena činjenica i utvrđenja revizije 12-INFS-024 i naknadne revizije 15-NR01-044).
2. Drugi tužbeni razlog, kojim se traži da se tuženiku naloži plaćanje prihvatljivih troškova tužitelju, kao početnom korisniku i ugovornoj strani Sporazuma o dodjeli bespovratnih sredstava br. SI-2010-SIC-123002 – „Slovak Safer Internet”, u skladu s valjanim i učinkovitim sporazumom o dodjeli bespovratnih sredstava jer je tuženik nadležan rješavati pitanja provedbe projekata i financijskih prijenosa koji se odnose na valjan i učinkovit ugovor između tuženika i tužitelja.

3. Treći tužbeni razlog, kojim se traži da se tuženiku naloži snošenje troškova postupka. S obzirom na gore navedene argumente i proizvoljni karakter pobijane odluke, tužitelj traži da mu se naknade troškovi postupka koji se vodi pred Općim sudom Europske unije, kao i troškovi pravne pomoći nastali u vezi s ovim zahtjevom.

Tužba podnesena 20. svibnja 2021. – SU/EIOPA

(Predmet T-296/21)

(2021/C 320/46)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužiteljica: SU (zastupnici: L. Levi i M. Vandenbussche, odvjetnici)

Tuženik: Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje (EIOPA)

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku od 15. srpnja 2020. o neproduljenju njezina ugovora,
- poništi izvješće o njezinoj ocjeni za 2019.,
- prema potrebi, poništi odluku od 11. veljače 2021. o odbijanju žalbe,
- nadoknadi materijalnu štetu koju je tužiteljica pretrpjela, onako kako je izračunana u ovoj tužbi,
- nadoknadi nematerijalnu štetu koju je tužiteljica pretrpjela, koja je *ex aequo et bono* procijenjena na 10 000 eura,
- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe šest tužbenih razloga, kojima se ističe navodna nezakonitost izvješća o ocjeni za 2019. i odluke o neproduljenju, ali na različitim temeljima, kako slijedi.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da izvješće o ocjeni za 2019. nije uredno dovršeno te se izvješće o produljenju ugovora temeljilo na nedovršenom izvješću o ocjeni.
 - Tužiteljica smatra da je izvješće o ocjeni za 2019. nezakonito utoliko što nije uredno dovršeno obrazloženom odlukom osobe koja odlučuje o žalbama. Također smatra da je odluka o neproduljenju njezina ugovora nezakonita s obzirom na to da se temeljila na izvješću o ocjeni za 2019., koje nije bilo dovršeno.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela nepristranosti, članka 11. Pravilnika o osoblju i članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
 - U skladu s raspodjelom zadataka i odgovornosti u EIOPA-i, zadatak izvršnog direktora je da odlučuje o žalbama i da postupa u svojstvu Tijela ovlaštenog za sklapanje ugovora o radu u ovom slučaju, što ne osigurava nepristranost izvješća o ocjeni za 2019., kao ni odluke o neproduljenju tužiteljčina ugovora.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na saslušanje i obveze obrazlaganja, članka 25. Pravilnika o osoblju, članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i stavaka 6.7., 6.9. i 6.10. EIOPA-ina postupka produljena ugovora.
- Tužiteljica smatra da su u odnosu na nju povrijeđeni pravo na saslušanje i obveza obrazlaganja, kako odlukom o neproduljenju ugovora, tako i njezinom ocjenom za 2019.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni, nepažljivoj ocjeni svih aspekata predmeta i povredi članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, zajedno s povredom članaka 4. i 6.5. postupka produljena ugovora.
- U ovom slučaju, tuženikova ocjena je nezakonita, sadržava očitu pogrešku u ocjeni i povredu načela dobre uprave, zbog dvaju glavnih razloga. Kao prvo, tužiteljica navodi da tuženik nije uzeo u obzir druge kriterije iz članka 4. postupka produljenja ugovora te, osobito, tužiteljčinu prethodnu pozitivnu ocjenu obavljanja dužnosti. Kao drugo, razlozi koje je tuženik istaknuo u odnosu na tužiteljčino obavljanje dužnosti u 2019. i 2020. očito su pogrešni i neosnovani.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na diskriminaciji na temelju spola i obiteljske situacije – povreda članka 1.d. Pravilnika o osoblju i članaka 21. i 23. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
- Tužiteljica smatra da je bila diskriminirana na temelju razdoblja kad je bila na dopustu i načina rada, te da odluka da joj se ne produlji ugovor sadržava takvu diskriminaciju te predstavlja odmazdu.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze dužne pažnje.
- U skladu s obvezom dužne pažnje, ne samo da uprava mora uzeti u obzir interes službe, nego i interese člana osoblja. Tužiteljica navodi da dužna pažnja nije uzeta u obzir.

Tužba podnesena 30. svibnja 2021. – eSlovensko Bratislava/Komisija

(Predmet T-304/21)

(2021/C 320/47)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: eSlovensko Bratislava (Bratislava, Slovačka) (zastupnik: B. Fridrich, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije, točnije pojedinačni pravni akt naslovljen „Prekid djelovanja”), referentni broj ARES(2021) 1953853, koji je Europska Komisija, INEA donijela 30. ožujka 2021.
- vrati predmet na ponovno odlučivanje Europskoj komisiji i INEA-i te utvrdi da su djelovanje i sporazum o bespovratnim sredstvima valjani i da nisu prekinuti u skladu sa sporazumom o bespovratnim sredstvima br. INEA/CEF/ICT/A2015/1154788 za projekt „Slovak Safer Internet Centre IV”, br. 2015-SK-IA-0038;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim se traži poništenje odluke Europske komisije „Termination of the Action” referentni broj ARES (2021)1953853, zbog bitne povrede postupka, povrede Ugovora ili bilo kojeg pravila koje se odnosi na primjenu Ugovora ili zlouporabu ovlasti, osobito pogrešne pravne ocjene činjenica i utvrđenja (povreda prava na dobru upravu, povreda načela proporcionalnosti, načela pravne sigurnosti, vladavine prava, legitimnih očekivanja i neodgovarajuća pravna ocjena činjenica i utvrđenja kod zahtjeva za konačnu isplatu u projektu 2015-SK-IA-0038 Slovak Safer Internet Centre IV.
2. Drugi tužbeni razlog, kojim se traži da se zahtjev za konačnu isplatu vezano za projekt „Slovak Safer Internet Centre IV” vrati na ponovno odlučivanje Europskoj komisiji i INEA-i kako bi ga ocijenile te provele svoju dužnost nadzora, kao i ispunile ugovorne obveze na temelju sporazuma o bespovratnim sredstvima br. INEA/CEF/ICT/A2015/1154788 te da se Komisiji naloži da izvrši konačnu isplatu prihvatljivih troškova tužitelju, u skladu s valjanim i učinkovitim sporazumom o bespovratnim sredstvima jer je Komisija nadležna rješavati pitanja provedbe projekta i financijskih prijenosa po valjanom i učinkovitom ugovoru između Komisije i tužitelja.
3. Treći tužbeni razlog, kojim se traži da se Komisiji naloži snošenje troškova postupka. S obzirom na gore navedene argumente i proizvoljni karakter pobijane Komisijine odluke, tužitelj traži da mu se naknade troškovi postupka koji se vodi pred Općim sudom Europske unije, kao i troškovi pravne pomoći nastali u vezi s ovim zahtjevom.

Tužba podnesena 24. svibnja 2021. – TC/Parlament**(Predmet T-309/21)**

(2021/C 320/48)

*Jezik postupka: litavski***Stranke**

Tužitelj: TC, zastupnik D. Aukštuolytė, odvjetnik

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Glavnog tajnika Europskog parlamenta od 16. ožujka 2021.;
- poništi obavijest o terećenju br. 7010000523 koju je Europski parlament izdao 31. ožujka 2021.;
- naloži Parlamentu snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Parlament neopravdano, nerazumno i nepravredno kasnio s donošenjem odluke jer nije poštovao načelo utvrđeno u članku 41. stavku 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima u skladu s kojim upravni postupak treba pokrenuti u razumnom roku. Zbog toga su povrijeđena tužiteljeva prava obrane, jer je postupak povrata protiv njega pokrenut prekasno, pa uslijed trajanja tog postupka nije imao priliku uspješno se obraniti protiv optužbi i iznijeti dokaze.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je odluka Glavnog tajnika Europskog parlamenta, na kojoj se temeljila obavijest o terećenju, kao pravna mjera koja utječe na tužitelja, donesena kršenjem načela nepristranog i pravičnog postupka, jednakosti oružja i tužiteljevih prava obrane:
 - Parlament je povrijedio obvezu obrazlaganja i tužiteljevo pravo na saslušanje prema članku 41. stavku 2. točkama (a) i (c) Povelje temeljeći pobijanu odluku na utvrđenjima Općeg suda u predmetu u kojem tužitelj nije sudjelovao i u kojem nije imao priliku biti saslušan;
 - Parlament nije tužitelju pružio dokaz na kojem je neizravno temeljio pobijanu odluku niti je tužitelju pružio drugu informaciju potrebnu da bi mu se omogućilo da pravilno izvršava svoje pravo na saslušanje (da podnese očitovanja), kršenjem članka 41. stavka 2. točaka (a) i (b) Povelje.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Parlament počinio pogrešku u ocjeni jer nije ocijenio dokaz koji je podnio tužitelj kojim se potvrđuje da nisu točne činjenice koje je asistent iznio pred Općim sudom, na koje se oslanja Parlament i na temelju kojih je pokrenut postupak povrata (potvrda da je istraga pokrenuta neopravdano) i na kršenju obveze obrazlaganja iz članka 41. stavka 2. točke (c) Povelje.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Parlament povrijedio načelo proporcionalnosti i obvezu obrazlaganja utvrđenu u članku 296. UFEU-a i u članku 41. stavku 2. točki (c) Povelje, jer je iznos koji je trebalo vratiti utvrđen u visini od 78 838,21 eura. Iznos koji je trebalo vratiti nije bio u potpunosti pojašnjen, i zbog tog razloga se pobijanom odlukom pretpostavlja da parlamentarni asistent nikad nije radio za tužitelja.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da javno dostupna informacija Parlamenta potvrđuje da je parlamentarni asistent izvršavao zadaće parlamentarnog asistenta najkasnije do 15. prosinca 2015., što upućuje na to da nije bilo razumno pokrenuti postupak za povrat sredstava, zbog čega odluku treba poništiti.

Tužba podnesena 9. lipnja 2021. – Airoidi Metalli/Komisija

(Predmet T-328/21)

(2021/C 320/49)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Airoidi Metalli SpA (Molteno, Italija) (zastupnici: M. Campa, M. Pirovano, D. Rovetta, G. Pandey, P. Gjørtler i V. Villante, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2021/546 od 29. ožujka 2021. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz proizvoda od ekstrudiranog aluminijskog podrijetlom iz Narodne Republike Kine⁽¹⁾;
- naloži Komisiji snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela jednakosti oružja i dobre uprave, očitoj pogrešci u ocjeni i povredi tužiteljevih prava obrane i prava na informaciju.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni koju je Komisija počinila prilikom ocjene povrede i uzročne veze u pogledu primijenjene metodologije, podataka i postupka i na povredi članka 3. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (u daljnjem tekstu: Osnovna uredba) ⁽¹⁾.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 1. stavka 2. i članka 5. stavka 2. Osnovne uredbe zbog netočne definicije predmetnog proizvoda.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 1. stavka 2. i članka 3. Osnovne uredbe kao i na očitoj pogrešci u ocjeni u pogledu definicije predmetnog proizvoda kao i u pogledu procjene uvoza iz predmetne države u svrhu analize povrede i uzročne veze (oznaka KN 7610 90 90).
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. stavka 6. točke (a) Osnovne uredbe jer je Komisija pogrešno odabrala zemlju koja je „odgovarajući predstavnik“.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. stavka 6. točke (a) Osnovne uredbe u pogledu pravnog statusa izvješća kojim Komisija utvrđuje postojanje značajnih tržišnih poremećaja u određenoj zemlji ili određenom sektoru u toj zemlji. Tužitelj tvrdi da je došlo do povrede Uredbe br. 1/1958 o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici ⁽²⁾ i njegovih temeljnih prava jer spomenuto izvješće nije mogao dobiti na talijanskom jeziku.

⁽¹⁾ SL 2021., L 109, str. 1.

⁽²⁾ SL 2016., L 176, str. 21.

⁽³⁾ SL 1958., L 17, str. 385. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 3., str. 3.)

Tužba podnesena 12. lipnja 2021. – EWC Academy/Komisija

(Predmet T-330/21)

(2021/C 320/50)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: EWC Academy GmbH (Hamburg, Njemačka) (zastupnik: H. Däubler-Gmelin, odvjetnica)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglašni ništavom odluku EMPL.B.2/AP/ab; Ref. Ares (2021) Europske komisije, Glavne uprave za zapošljavanje, socijalna pitanja i uključenost (EMPL), od 14. travnja 2021. o odbijanju;
- naloži Europskoj komisiji da donese odluku o dodjeli u skladu s pravom;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj se poziva na sljedeće tužbene razloge.

1. Pobijanom se Komisijinom odlukom o odbijanju od 14. travnja 2021. zanemaruje značenje članka 197. stavka 2. točke (c) Financijske uredbe Europske unije ⁽¹⁾ u vezi s pozivom za podnošenje ponuda VP/2020/008 i te se odredbe pravno neprihvatljivo primjenjuju na europska radnička vijeća. Zahtjev u pogledu europskih radničkih vijeća koja su podnijela zahtjeve, u obliku dokaza stabilnosti i financijske sposobnosti vlastitog proračuna, kao što su podnošenje godišnje

bilance i bankovnog računa isključuje veliku većinu europskih radničkih vijeća kojima nacionalni propisi o prenošenju Direktive 2009/38/EZ⁽²⁾ ne priznaju pravnu osobnost, iz mogućnosti dodjele potpore. Time se krše načela jednakog postupanja i zabrane diskriminacije, te se postupuje dijametralno suprotno cilju programa potpore.

2. Budući da se poziv na podnošenje ponuda ne poziva na ograničenje kruga osoba ovlaštenih za podnošenje zahtjeva, i da se on izričito i neograničeno odnosi i na britanska radnička vijeća, ograničenjem bi se povrijedilo temeljno načelo transparentnosti prava Europske unije.
3. Tumačenje koje se zastupa u odluci o odbijanju i primjena na europska radnička vijeća usto u povoljniji položaj stavljaju poduzeća koja se kao socijalni partneri u pozivu za podnošenje ponuda potiču na prijavu vlastitih projekata potpore.

(¹) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL 2018., L 193, str. 1. i ispravak SL 2018, L 294, str. 45.)

(²) Direktiva 2009/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o osnivanju Europskog radničkog vijeća ili uvođenju postupka koji obuhvaća poduzeća i skupine poduzeća na razini Zajednice radi obavješćivanja i savjetovanja radnika (preinačeno) (SL 2009., L 122, str. 28.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 284.)

**Tužba podnesena 14. lipnja 2021. – mBank/EUIPO – European Merchant Bank
(EMBank European Merchant Bank)**

(Predmet T-331/21)

(2021/C 320/51)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: mBank S. A. (Varšava, Poljska) (zastupnici: E. Skrzydło-Tefelska i K. Gajek, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: European Merchant Bank UAB (Vilnius, Litva)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije EMBANK European Merchant Bank – žig Europske unije br. 18 048 966

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 30. ožujka 2021. u predmetu R 1845/2020-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku;

— naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 95. stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća i članka 27. stavka 4. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625.

Tužba podnesena 12. lipnja 2021. – Mendes de Almeida/Vijeće**(Predmet T-334/21)**

(2021/C 320/52)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužiteljica: Ana Carla Mendes de Almeida (Sobreda, Portugal) (zastupnici: R. Leandro Vasconcelos i M. Marques de Carvalho, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica zahtijeva od Općeg suda da:

- poništi odluku Vijeća od 8. ožujka 2021. o žalbi i dodatnoj žalbi koje je tužiteljica podnijela na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije protiv Provedbene odluke Vijeća Europske unije (EU) 2020/1117 od 27. srpnja 2020. o imenovanju europskih tužitelja Ureda europskog javnog tužitelja, u dijelu u kojem se njome José Eduardo Moreira Alves d'Oliveira Guerra, jedan od tri kandidata koje je prvotno predložio Portugal, imenuje europskim tužiteljem Ureda europskog javnog tužitelja, kao član privremenog osoblja u razredu AD 13, na razdoblje od tri godine od 29. srpnja 2020. koje se ne može obnavljati (SL 2020., L 244, str. 18.);
- poništi Provedbenu odluku Vijeća Europske unije (EU) 2020/1117 od 27. srpnja 2020. o imenovanju europskih tužitelja Ureda europskog javnog tužitelja, u dijelu u kojem se njome José Eduardo Moreira Alves d'Oliveira Guerra imenuje europskim tužiteljem Ureda europskog javnog tužitelja, kao član privremenog osoblja u razredu AD 13, na razdoblje od tri godine od 29. srpnja 2020. koje se ne može obnavljati;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na očitoj pogrešci u ocjeni u mjeri u kojoj Vijeće smatra da nije „tijelo za imenovanje” u smislu članka 1. stavaka 1. i 2. Pravilnika o osoblju u vezi s člankom 6. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika, kada imenuje europske tužitelje u skladu s člankom 96. stavkom 1. Uredbe 2017/1939.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi pravila primjenjivih na imenovanje europskih tužitelja, koja jamče načelo neovisnosti Ureda europskog javnog tužitelja. Tužiteljica tvrdi da to što je portugalska vlada u dopisu poslanom Vijeću Europske unije 29. studenoga 2019. osporila rangiranje koje je izradilo povjerenstvo za odabir na koje upućuje članak 14. stavak 3. Uredbe (EU) 2017/1939 kandidata koje je predložila sama vlada te navela drugog kandidata kojeg smatra poželjnim, a Vijeće je tog kandidata odobrilo, dovodi u pitanje strukturu postupka imenovanja europskih tužitelja.

3. Treći tužbeni razlog temelji se na očitoj pogrešci u obrazloženju odluke. Tužiteljica osobito tvrdi da je dopis od 29. studenoga 2019., koji je portugalska vlada poslala Vijeću, sadržavao teške pogreške, koje je i sama vlada priznala. Navedene pogreške sastojale su se u navođenju preferiranog kandidata portugalske vlade u šest navrata kao „zamjenika glavnog javnog tužitelja Joséa Guerru” i u tvrdnji da je navedeni javni tužitelj bio zadužen za istragu i optužbu u važnom postupku u području kaznenih djela protiv financijskih interesa Europske unije.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na zlouporabi ovlasti. Tužiteljica tvrdi da se ciljevi s obzirom na koje su Vijeću Europske unije dodijeljene nadležnosti u okviru postupka odabira i imenovanja javnih tužitelja, sastoje u jamčenju neovisnosti tijela i imenovanju najkvalificiranijih nacionalnih kandidata koji nude sva jamstva neovisnosti za vršenje položaja javnog tužitelja.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi prava na dobru upravu. Tužiteljica tvrdi da je, u mjeri u kojoj je Vijeće odstupilo od izvješća povjerenstva za odabir i time od redosljeda prvenstva koji se temelji na rezultatu ocjene navedenog povjerenstva, općenito obrazloženje u obliku pukog upućivanja na „različit[u] ocjen[u] prikladnosti tih kandidata koja je provedena u okviru odgovarajućih pripremnih tijela Vijeća” izjednačeno s nepostojanjem ikakvog obrazloženja, zbog čega tužiteljica ne može saznati razloge tog odstupanja.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela jednakog postupanja i nediskriminacije. Tužiteljica smatra da je Vijeće, time što je provelo „različit[u] ocjen[u] prikladnosti tih kandidata koja je provedena u okviru odgovarajućih pripremnih tijela Vijeća”, u mjeri u kojoj ona utječe na tužiteljicu, povrijedilo načelo jednakog postupanja i nediskriminacije.

Tužba podnesena 15. lipnja 2021. – Mendus/EUIPO (CENSOR.NET)

(Predmet T-336/21)

(2021/C 320/53)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Iaroslav Mendus (Kijev, Ukrajina) (zastupnik: P. Kurcman, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije CENSOR.NET – Prijava za registraciju br. 17 975 929

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. travnja 2021. u predmetu R 1225/2020-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi pobijanu odluku u odnosu na usluge za koje je registracija odbijena;

— poništi odluku operativnog odjela od 17. travnja 2020. u postupku prijave br. 17 975 929 u odnosu na usluge za koje je registracija odbijena;

- vrati predmet EUIPO-u kako bi izmijenio meritornu odluku u ovom predmetu i registrirao žig Europske unije br. 17 975 929 u odnosu na sve obuhvaćene usluge;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupaka pred operativnim odjelom, žalbenim vijećem i Općim sudom.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 18. lipnja 2021. – F I S I/EUIPO – Verband der Deutschen Daunen- und Federnindustrie (ECODOWN)

(Predmet T-338/21)

(2021/C 320/54)

Jezik na kojem je tužba podnesena: talijanski

Stranke

Tužitelj: F I S I Fibre sintetiche SpA (Oggiono, Italija) (zastupnici: G. Cartella i B. Cartella, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Verband der Deutschen Daunen- und Federnindustrie (Mainz, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: Verbalni žig Europske unije ECODOWN – Prijava žiga Europske unije br. 2 756 740

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. travnja 2021. u predmetu R 216/2020-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- i, slijedom toga, odluči o meritumu u korist valjanosti registracije žiga Europske unije br. 2 756 740
- naloži drugoj stranci u postupku snošenje troškova postupka, uključujući troškove žalbenog postupka pred EUIPO-om.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;

- Povreda članka 7. stavka 1. točke (g) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- Pogreška u ocjeni dokaza koje je podnio tužitelj vezano za razlikovni karakter koji je znak stekao uporabom.

Tužba podnesena 21. lipnja 2021. – Rauff-Nisthar/Komisija

(Predmet T-341/21)

(2021/C 320/55)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: Nadya Rauff-Nisthar (Pfinztal, Njemačka) (zastupnik: N. de Montigny, odvjetnica)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku od 9. ožujka 2020. kao i odluku o preispitivanju od 19. kolovoza 2020. povjerenstva za odabir Europskog ureda za odabir osoblja (EPSO) u vezi s natječajem EPSO/AD/371/19 (AD7) – 6 – Administratori u području znanstvenog istraživanja, o tome da se tužiteljicu ne uvrsti na popis uspješnih kandidata;
- prema potrebi, poništi odluku o odbijanju pritužbe od 15. ožujka 2021.;
- traži podnošenje tužiteljinih testova i rezultata za svaki test natječaja kao i rezultate sljedeće faze kako bi se mogli materijalno ocijeniti rezultati u vezi sa svakom nepravilnosti i značaj posljedica stresa uzrokovanog utvrđenim nepravilnostima, u skladu s člankom 91. Poslovnika Općeg suda;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi, tužiteljica ističe jedan tužbeni razlog koji se temelji na nejednakom postupanju uzrokovanom nepravilnostima koje su se dogodile tijekom testa i koje su utjecale na rezultate natječaja. Taj se tužbeni razlog dijeli na četiri dijela.

1. Prvi dio, koji se temelji na postojanju tehničkih pogrešaka prilikom organizacije testova u okviru natječaja EPSO/AD/371/19 (AD7) – 6 – Administratori u području znanstvenog istraživanja, koje je uprava priznala i koje su tužiteljici uzrokovale povećani stres tijekom testova.
 2. Drugi dio, koji se temelji na nedostatku pažnje uprave i izostanku njezina djelovanja kako bi se ispravile navedene pogreške.
 3. Treći dio, koji se temelji na neuzimanju u obzir pogrešaka prilikom ocjene tužiteljicine uspješnosti i neuvođenju postupaka kojima se jamči jednakost između kandidata.
 4. Četvrti dio, koji se temelji na očitog pogrešci u ocjeni tužiteljicine uspješnosti.
-

Tužba podnesena 21. lipnja 2021. — Hypo Vorarlberg Bank/SRB**(Predmet T-347/21)**

(2021/C 320/56)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Hypo Vorarlberg Bank AG (Bregenz, Austrija) (zastupnici: G. Eisenberger i A. Brenneis, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 14. travnja 2021. o izračunu *ex ante* doprinosa jedinstvenom fondu za sanaciju za 2021. (SRB/ES/2021/22), uključujući priloge, i to u svakom slučaju u dijelu u kojem se ta odluka, uključujući priloge, odnosi na doprinos koji treba platiti tužitelj;
- na temelju članka 69. točke (c) Poslovnika Općeg suda prekine postupak do pravomoćnog okončanja (spojenih) predmeta C-584/20 P ⁽¹⁾ i C-621/20 P ⁽²⁾, C-663/20 P ⁽³⁾ i C-664/20 P ⁽⁴⁾, s obzirom na to da su pravna pitanja u tim žalbenim postupcima, koji su već neko vrijeme u tijeku, u velikoj mjeri jednaka;
- naloži Jedinstvenom sanacijskom odboru snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u prilog tužbi navodi pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na bitnoj povredi postupka zbog nepotpune obavijesti o pobijanoj odluci
 - Tužitelj je nepotpuno obaviješten o pobijanoj odluci, što je u suprotnosti s člankom 1. stavkom 2. UEU-a, člancima 15., 296. i 298. UFEU-a te člancima 42. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja). Upoznatost s podacima koji nisu priopćeni potrebna je, kao središnji dio odluke, kako bi se mogli razumjeti i provjeriti izračuni doprinosa.
2. Drugi tužbeni zahtjev, koji se temelji na bitnoj povredi postupka zbog nedostatka u obrazloženju pobijane odluke.
 - Pobijanom se odlukom povređuje obveza obrazlaganja na temelju članka 296. stavka 2. UFEU-a te članak 41. stavak 1. i stavak 2. točka (c) Povelje zato što je bilo objavljeno samo nekoliko odabranih djelomičnih rezultata izračuna. Kad je riječ o tuženikovim diskrecijskim ovlastima, nije navedeno koje je ocjene tuženik donio ni zbog kojih razloga.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na bitnoj povredi postupka zbog izostanka saslušanja i nepoštovanja prava na saslušanje
 - Tužitelju, u suprotnosti s člankom 41. stavcima 1. i 2. točki (a) Povelje nije osigurano pravo na saslušanje niti prije donošenja pobijane odluke niti prije donošenja rješenja o doprinosu koje se temelji na toj odluci. Čak ni novim konzultacijskim postupkom nije stvorena stvarna mogućnost iznošenja mišljenja.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonitosti Delegirane uredbe (EU) 2015/63 ⁽⁵⁾ kao pravne osnove za donošenje pobijane odluke odnosno nezakonitosti metodologije prilagodbe riziku utvrđene u Delegiranoj uredbi (EU) 2015/63
 - U okviru četvrtog tužbenog razloga tužitelj ističe da se člancima 4. do 7. i člankom 9. kao i Prilogom I. Delegiranoj uredbi 2015/63 — na kojima se temelji pobijana odluka — stvara netransparentni sustav utvrđivanja doprinosa koji je u suprotnosti s člancima 16., 17., 41. i 47. Povelje i u kojem nije osigurana usklađenost s člancima 20. i 21. Povelje kao ni poštovanje načela proporcionalnosti i pravne sigurnosti.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na nezakonitosti Direktive 2014/59/EU ⁽⁶⁾ i Uredbe (EU) br. 806/2014 ⁽⁷⁾ kao osnove za donošenje Delegirane uredbe (EU) 2015/63, a time i pobijane odluke

- Podredno, tužitelj u svojem petom tužbenom razlogu ističe nezakonitost onih odredaba Direktive 2014/59/EU i Uredbe (EU) br. 806/2014, kojima se propisuje primjena sustava doprinosa uvedenog Delegiranom uredbom 2015/63 i ne može ih se protumačiti u skladu s primarnim pravom te su stoga u suprotnosti s načelom obveze obrazlaganja u pogledu pravnih akata, načelom pravne sigurnosti, Ugovorima (osobito s člankom 1. stavkom 2. UFEU-a, člancima 15., 296. i 298. UFEU-a) i Poveljom (osobito s člancima 16., 17., 41., 42. i 47. Povelje).

⁽¹⁾ SL 2020., C 423, str. 32.

⁽²⁾ SL 2020., C 443, str. 17.

⁽³⁾ SL 2020., C 44, str. 33.

⁽⁴⁾ SL 2020., C 44, str. 35.

⁽⁵⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s ex ante doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156, str. 38.).

⁽⁶⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2014., L 173, str. 190. i ispravak SL 2015., L 216, str. 9.).

⁽⁷⁾ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.).

Tužba podnesena 22. lipnja 2021. – Volkskreditbank/SRB

(Predmet T-348/21)

(2021/C 320/57)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Volkskreditbank AG (Linz, Austrija) (zastupnici: G. Eisenberger i A. Brenneis, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 14. travnja 2021. o izračunu *ex ante* doprinosa jedinstvenom fondu za sanaciju za 2021. (SRB/ES/2021/22), uključujući priloge, i to u svakom slučaju u dijelu u kojem se ta odluka, uključujući priloge, odnosi na doprinosa koji treba platiti tužitelj;
- na temelju članka 69. točke (c) Poslovnika Općeg suda prekine postupak do pravomoćnog okončanja (spojenih) predmeta C-584/20 P ⁽¹⁾ i C-621/20 P ⁽²⁾, C-663/20 P ⁽³⁾ i C-664/20 P ⁽⁴⁾, s obzirom na to da su pravna pitanja u tim žalbenim postupcima, koji su već neko vrijeme u tijeku, u velikoj mjeri jednaka;
- naloži Jedinstvenom sanacijskom odboru snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u prilog tužbi navodi pet tužbenih razloga koji su identični onima navedenima u predmetu T-347/21, Hypo Vorarlberg Bank/SRB.

⁽¹⁾ SL 2020., C 423, str. 32.

⁽²⁾ SL 2020., C 443, str. 17.

⁽³⁾ SL 2021., C 44, str. 33.

⁽⁴⁾ SL 2021., C 44, str. 35.

Tužba podnesena 25. lipnja 2021. – KTM Fahrrad/EUIPO – KTM (R2R)**(Predmet T-353/21)**

(2021/C 320/58)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke**

Tužitelj: KTM Fahrrad GmbH (Mattighofen, Austrija) (zastupnik: V. Hoene, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: KTM AG (Mattighofen, Austrija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije R2R– žig Europske unije br. 17 886 364

Postupak pred EUIPO-om: postupak za brisanje žiga

Pobijana odluka: odluka petoga žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. travnja 2021. u predmetu R 261/2020-5

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku o brisanju br. 22964C Odjela za poništaje od 4. prosinca 2019. i potvrđujuću odluku petog žalbenog vijeća od 20. travnja 2021. uključujući u dijelu u kojem se odnosi na troškove, i odbije zahtjev druge stranke u postupku za brisanje;
- podredno, poništi odluku Odjela za poništaje o brisanju br. 22964C od 4. prosinca 2019., te potvrđujuću odluku petog žalbenog vijeća od 20. travnja 2021., uključujući u dijelu u kojem se odnosi na troškove, i odbije zahtjev druge stranke u postupku za brisanje, u pogledu vozila i dijelova za vozila iz razreda 12, konkretno kopnenih vozila i dijelova za njih;
- još podrednije, poništi odluku Odjela za poništaje o brisanju br. 22964C od 4. prosinca 2019., te potvrđujuću odluku petog žalbenog vijeća od 20. travnja 2021. uključujući u dijelu u kojem se odnosi na troškove, i odbije zahtjev druge stranke u postupku za brisanje, u pogledu vozila i dijelova za vozila iz razreda 12, konkretno bicikala, vozila na dva kotača i dijelova za njih.

Tužbeni razlozi

- Povreda čl. 58. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - povreda čl. 95. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 25. lipnja 2021. – Portigon/SRB**(Predmet T-360/21)**

(2021/C 320/59)

Jezik postupka: njemački

Stranke*Tužitelj:* Portigon AG (Düsseldorf, Njemačka) (zastupnici: D. Bliesener, V. Jungkind i F. Geber, odvjetnici)*Tuženik:* Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tuženikovu odluku od 14. travnja 2021. o izračunu *ex ante* doprinosa jedinstvenom fondu za sanaciju za 2021. (referentni broj: SRB/ES/2021/22), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- prekine postupak u skladu s člankom 69. točkama (c) i (d) Poslovnika Općeg suda do donošenja pravomoćne odluke u predmetima T-413/18 ⁽¹⁾, T-481/19 ⁽²⁾, T-339/20 ⁽³⁾ i T-424/20 ⁽⁴⁾ i C-664/20 P ⁽⁵⁾, ili dok se isti na okončaju na neki drugi način;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj ističe sljedeće tužbene razloge.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2015/81 ⁽⁷⁾ i UFEU-a time što je tužitelju određena obveza plaćanja doprinosa SRF-u.
 - Tuženik je tužitelja pogrešno obvezao na plaćanje doprinosa, s obzirom na to da Uredbom br. 806/2014 i Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁸⁾ nije predviđena obveza plaćanja doprinosa za institucije u sanaciji.
 - Zakonodavac obvezu plaćanja doprinosa nije mogao temeljiti na članku 114. UFEU-a jer ne postoji poveznica s unutarnjim tržištem. Uređenje doprinosa koje je usklađeno na razini Unije ne olakšava izvršavanje temeljnih sloboda niti uklanja značajne poremećaje tržišnog natjecanja u odnosu na institucije koje su se povukle s tržišta.
 - Tuženik je tužitelja pogrešno obvezao na plaćanje doprinosa jer ta institucija nije izložena riziku, njezina je sanacija isključena Uredbom br. 806/2014, te nije bitna ni za stabilnost financijskog sustava.
 - Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2015/63 ⁽⁹⁾ povrjeđuje se članak 114. UFEU-a, kao i članak 103. stavak 7. Direktive 2014/59/EU kao bitne odredbe u pogledu izračuna doprinosa (članak 290. stavak 1. druga rečenica UFEU-a).
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 41. stavka 2. točke (c) i članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), jer postupak obračuna ne omogućuje potpuno obrazlaganje izračuna doprinosa. Delegirana uredba (EU) 2015/63 djelomično je nevaljana.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 16. i 20. Povelje jer se zbog tužiteljeva posebnog položaja pobijanom odlukom povrjeđuje opće načelo jednakosti i temeljno pravo na slobodu poduzetništva.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na bitnoj povredi postupka i na mogućoj povredi članka 5. stavka 1. Provedbene uredbe (EU) 2015/81, s obzirom na to da nije sigurno je li potvrđena vjerodostojnost SRB-ove odluke. Nadalje, tuženik nije dostatno pojasnio činjenično stanje, nije saslušao tužitelja prije donošenja SRB-ove odluke i nije dostatno obrazložio svoju odluku.
5. Peti tužbeni razlog (podredno), koji se temelji na povredi članka 69. stavka 1. Uredbe br. 806/2014 zbog postavljanja previsokog iznosa ciljane razine, s obzirom na to da je tuženik ciljnu razinu mogao postaviti na najviše 55.000.000.000 eura.
6. Šesti tužbeni razlog (podredno), koji se temelji na povredi članka 70. stavka 2. Uredbe br. 806/2014 u vezi s člankom 103. stavkom 7. Direktive 2014/59/EU, jer je tuženik prilikom izračuna iznosa doprinosa morao iz relevantnih obveza isključiti nerizične obveze.
7. Sedmi tužbeni razlog (podredno), koji se temelji na povredi članka 70. stavka 6. Uredbe br. 806/2014 u vezi s člankom 5. stavcima 3. i 4. Delegirane uredbe 2015/63, jer je tuženik pogrešno obračunao tužiteljeve doprinose na osnovi bruto vrijednosti govora o izvedenicama.
8. Osmi tužbeni razlog (podredno), koji se temelji na povredi članka 70. stavka 6. Uredbe br. 806/2014 u vezi s člankom 6. stavkom 8. točkom (a) Delegirane uredbe 2015/63, jer je tuženik tužitelja pogrešno smatrao institucijom u reorganizaciji.

⁽¹⁾ SL 2018., C 294, str. 41.

⁽²⁾ SL 2019., C 305, str. 60.

⁽³⁾ SL 2020., C 240, str. 34.

⁽⁴⁾ SL 2020., C 279, str. 70.

⁽⁵⁾ SL 2021., C 44, str. 35.

⁽⁶⁾ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.).

⁽⁷⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) 2015/81 od 19. prosinca 2014. o utvrđivanju jedinstvenih uvjeta primjene Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima jedinstvenom fondu za sanaciju (SL 2015., L 15, str. 1.).

⁽⁸⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2014., L 173, str. 190. i ispravak SL 2015., L 216, str. 9.).

⁽⁹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156, str. 38.).

Tužba podnesena 25. lipnja 2021. – Essity Hygiene and Health/EUIPO (prikaz lista)

(Predmet T-364/21)

(2021/C 320/60)

Jezik postupka: švedski

Stranke

Tužitelj: Essity Hygiene and Health AB (Gothenburg, Švedska) (zastupnik: U. Wennermark, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava za registraciju figurativnog žiga Europske unije koji prikazuje list – prijava za registraciju br. 16 709 305

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 31. ožujka 2021. u predmetu R 2196/2017-1

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem se njome odbija prijava žiga;
- izmijeni pobijanu odluku prihvaćajući žalbu protiv odluke ispitivača da ne prihvati prijavu u odnosu na proizvode iz razreda 16.; i
- naloži EUIPO-u snošenje tužiteljevih troškova u postupku pred Općim sudom i EUIPO-om.

Tužitelj podredno od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži EUIPO-u snošenje tužiteljevih troškova pred Općim sudom.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - povreda članka 165. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 i članka 36. stavka 1. točke (g) te članka 36. stavka 2. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR